

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΑΠΛΑΗΝΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ

Το πελώριο σκουροειδές πλάσμα ωρμήθηκε στην ουρά του κι' έδειξε τὰ δόντια του.

ΕΝΑΣ ΔΙΑΣΤΗΜΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΟ αστρόπλοιο «Πρωτεύς II» της Διαπλανητικής Αστυνομίας, με πιλότο τὸν ἀτρόμητο ἀστροναύτη ντέτεκτιβ Τζάε Σέρινταν, είχε ξεκινήσει πρὶν ἀπὸ πολλὰς ὥρες ἀπὸ τὴ Γῆ καὶ ταξίδευε στὸ διάστημα ἀναζητώντας τὸν Γκρίζο Πλανήτη, ὅπου εἶχε στήσει τὴ φωλιά τῆς συμμορίας του ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους κακούργους, ὁ Γουώρτλεϋ. Ὁ Γουώρτλεϋ σχεδίαζε τὴν ἐξόντωση τῆς ἀνθρωπότητας ἐπιδιώκοντας νὰ κυριαρχήσει αὐτὸς σ' ὅλες τὶς ἀποικίες πού εἶχε ἐγκαταστήσει στοὺς πλανῆτες τὸ 1980

ἡ Γῆ καὶ Κοινοπολιτεία. Ὁ ντέτεκτιβ Σέρινταν εἶχε στὰ χέρια του ἕναν ἀστροχάρτη, πού βρῆκε στὴν τσέπη ἐνὸς σκοτωμένου συμμορίτη τοῦ Γουώρτλεϋ πού σημείωνε μ' ἕνα κόκκινο βέλος ἕνα ἀστρὸι στὸ διάστημα, τὸ ὁποῖο ὅπως πίστευε ὁ Σέρινταν ἦταν ὁ Γκρίζος Πλανῆτης. Μὲ δάσι τὸν χάρτη αὐτὸν ὁ δαιμόνιος ντέτεκτιβ, ἔχοντας μαζί του μέσα στὸν «Πρωτεύς II» καὶ τὴν ἀγαπημένη του ἀρραβωνιαστικιά Νάνσυ Ἑλδινγκτον, ἀχώριστη σύντροφο καὶ βοηθὸς στὶς καταπληκτικὲς περιπέτειές του, εἶχε χαράξει πορεία πρὸς τὸ ἀστρὸ αὐτό. Ὁ Σέρινταν φτάνοντας στὸν Γκρίζο Πλανήτη σχεδίαζε, νὰ συντρίψει τὸν φοβερὸ ἐγκληματῆ καὶ νὰ ἀπελευθερώσῃ εἰκοσιεννέα ἀπὸ τοὺς πιὸ ξακουστοὺς σοφούς τῆς Γῆς, πού ἔχει αἰχμαλωτίσει ὁ Γουώρτλεϋ καὶ τοὺς ὑποχρεώνει νὰ ἐργάζονται γιὰ λογαριασμό του προετοιμάζοντας μέσα καταστροφῆς καὶ ἐξοντώσεως τῆς ἀνθρωπότητος (*).

Ἐνῶ λοιπὸν τὸ ταξίδι συνεχιζόταν μὲ μιὰν ἱλιγγιώδη ταχύτητα μέσα στὸ σκοτάδι τοῦ διαστήματος ὁ Σέρινταν κι' ἡ Νάνσυ ἄκουσαν κάποιον ὑπόπτο θόρυβο πίσω τους. Κάποιος τοίτος διαστημάνθρωπος ταξίδευε μέσα στὸν

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεύχος «Κουρσάοι στὴ Σελήνη».

«Πρωτεύα II» χωρίς αυτοί να τὸ ξέρουν.

Ὁ Σέρινταν γύρισε καὶ φούχτισε τὸ πιστόλι του. Τὸ πρῶσωπό του πήρε μιὰ τραχειὰ ἔκφρασι. Ξαφνικὰ ὅμως αὐτὴ ἡ τραχειὰ ἔκφρασι χάθηκε καὶ ἕνα χαμόγελο πήρε τὴ θέσι της. Πίσω ἀπὸ τὴν διαφανὴ περικεφαλαία τοῦ σκαφάνδρου ποὺ φοροῦσε ὁ διαστημάνθρωπος εἶδε τὴ φοβισμένη μορφή ἐνὸς παιδιοῦ, ποὺ ἔτρεμε μήπως τὸ δείρουν γιὰ κάποια ἀταξία ποὺ ἔκανε.

— Ὁ Μίκυ!, ξεφώνησε. Βγάλε του τὴν περικεφαλαία, Νάνσυ, ὅα σκάση ἐδῶ μέσα μ' αὐτὸ τὸ σκάφανδρο.

Ἡ κοπέλλα γέλασε. Ἀναγνώρισε καὶ αὐτὴ τώρα τὸν μικρὸ τοῦ ἀσανόερ καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν ἀπαλλάξη ἀπ' τὴν περικεφαλαία.

— Νὰ μὲ συγχωρήτε, εἶπε τὸ παιδί φοβισμένο, κύριε Σέρινταν, ποὺ μπήκα στὸ ἀστρόπλοιο κρυφὰ καὶ χωρίς τὴν ἄδειά σας. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος νὰ κάνω καὶ ἐγὼ ἕνα ταξίδι στὸ διάστημα.

— Νὰ μοῦ θυμηθῆς νὰ σοῦ τίς βρῶξω ὅταν ἐπιστρέψουμε στὴ Γῆ, Μίκυ!, εἶπε σοβαρὰ ὁ ντέτεκτιβ. Ὅα σοῦ τίς βρῶξω τοῦ καλοῦ καιροῦ νὰ μάθῃς νὰ μὴν κάνῃς ἀταξίες.

ΕΝΑΣ ΔΙΝΙΓΜΑΤΙΚΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

ΤΑΞΙΔΕΥΑΝ ΔΕΚΑΟΧΤΩ ὥρες. Ὁ Σέρινταν εἶχε βάλει σ' ἐνέργεια τὸν ρομ-

πότ— πιλότο καὶ μαζί μὲ τὴ Νάνσυ μελετοῦσαν τὸν ἀστροχάρτη ποὺ εἶχαν μπροστά τους.

— Ἐδῶ δείχνει ἡ κόκκινη γραμμὴ, εἶπε ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ ντέτεκτιβ. Βρισκόμαστε σίγουρα στὴν περιοχὴ τοῦ Γκριζου Πλανήτη.

Κύτταζαν κατ' εὐθείαν μπροστά. Ἐνα μεγάλο ἄστρο ὑπῆρχε σὲ μερικὰ ἑκατομμύρια μίλλια ἀπόστασι.

— Τὸ τόξο αὐτὸ τὸ ἄστρο σημειώνει, συμφώνησε καὶ ἡ Νάνσυ.

Ὁ Σέρινταν πάτησε τὸν μοχλὸ ἐπιταχύνσεως. Ὁ «Πρωτεύς» τριπλασιάζοντας τὴν ταχύτητά του κατευθύνθηκε πρὸς τὸ μεγάλο ἄστρο. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἄρχισαν νὰ ξεχωρίζουν παράξενα σχέδια ἐπάνω στὸ ἄστρο αὐτό.

— Δὲν εἶναι ὁ Γκριζος Πλανήτης, Τζό!, εἶπε ἡ Νάνσυ. Ὁ ντέτεκτιβ κούνησε τὸ κεφάλι.

— Ναί. Δὲν εἶναι, εἶπε. Ἀλλὰ ἡ κόκκινη γραμμὴ αὐτὸ σημειώνει στὸν ἀστροχάρτη. Ὅα κατεβούμε, Νάνσυ. Ἴσως συμβαίνει κάτι ἐδῶ πρὶν πρέπει νὰ τὸ μάθουμε.

Μ' ἕναν ἐπιδέξιο χειρισμὸ ἔφερε σὲ κάθετη θέσι τὸ διαστημόπλοιο καὶ πάτησε τὰ κουμπιά τῆς ἐκτοξεύσεως πυραύλων ἐπιβραδύνσεως. Φλόγες βγήκαν ἀπὸ τὴν πλώρη τοῦ διαστημόπλοιου καὶ ἡ ταχύτητά του καθῶς μπήκε στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ἀγνώστου ἀστρου ἀνακόπηκε. Ἡ θερμοκρασία ἐξ ἀφορμῆς τῆς

Τριθής του σκάφους με την ατμόσφαιρα άρχισε ν' άνεβαί νη μέσα στον «Πρωτεύα». 'Η κοπέλλα γύρισε τάν διακάπτη της ψύξεως. 'Ο άέρας μέσα στο διαστημόπλοιο έγινε πάλι δροσερός.

— 'Ετοιμοι γιά προσγείωσι!, άκούστηκε ή φωνή του Σέρινταν.

Τό καταδιωκτικό άρχισε νά κατεβαίνει άργά. Κάτω από τά πόδια τους είδαν νά άπλώνεται μιιά άπέραντη γαλάζια θάλασσα. 'Ο ντέκτιβ έστριψε άπότομα τό πηδάλιο. Τό διαστημόπλοιο διέγραψε ένα μεγάλο τόξο. Τώρα έβλεπαν άπεράντα δάση από καταπράσινα δέντρα.

— Κυττάξτε εκεί!, φώναξε ξαφνικά ό Μίκυ.

'Ο Σέρινταν κι ή Νάνσυ έρριξαν ένα βλέμμα πρós τό μέρος πού έδειχνε ό μικρός. Ένα κοπάδι από τεράστιες σαύρες ήταν ξαπλωμένες στην όχθη μιās λίμνης.

— Νομίζω πώς είναι δεινόσαυροι, είπε μέ φωνή πού έτρεμε έλαφρά ή Νάνσυ. Νά, κύτταξε κι' εκεί, Τζό! Τί παράξενα και μεγάλα έρπετά! Μοιάζουν πολύ μ' εκείνα πού παριστάνουν οι εικόνες τών ζωολογικών μουσείων πού άνοφέρονται στην πρωτόγονη περίοδο της Γής.

— 'Ο,τι κι' άν είναι πρέπει νά προσγειωθούμε κάπου!, απάντησε ό Σέρινταν. Τούτος ό πλανήτης πού σημειώνεται στον άστρογάρτη του συμμορίτη του Γουάρτλεϋ πρέπει νά κρύβη κάποιο μυ-

στήριο και πρέπει νά μάθουμε ποió είναι! τό μυστικό του.

Τράβηξε τόν μοχλό του τρίποδα προσγειώσεως και τό «Πρωτεύς» άρχισε νά προσεγγίζει τό έδαφος...

'Ο Τζόε Σέρινταν τώρα, ό θουλικός ντέκτιβ τών ούρανών, μέ τά δάχτυλα τυλιγμένα γύρω από τις λαβές τών μοχλών επιβραδύνσεως και τό βλέμμα καρφωμένο στο έδαφος πού ολοένα πλησίαζε και περισσότερο, δέν μιλούσε. 'Η Νάνσυ Έβιλγκτον όρθια μπροστά στον μετρητή της ζωϊκής ακτινοβολίας, παρακολουθούσε τούς κραδασμούς της μαγνητικής δελάντας μέ κάποια έκφρασι άγωνίας στο πρόσωπο. Οι κινήσεις της δελάντας έλεγαν καθαρά πώς ύπάρχαν ζωντανά πλάσματα σ' αυτόν τόν πλανήτη. Έκείνος πού δέν έκανε τίποτα και φαινόταν μονάχα μέ γουρλωμένα από τήν έκπληξι μάτια νά θαυμάζη αυτό τό συναρπαστικό θέσμα, πού άπλωνόταν κάτω από τά πόδια τους, ήταν ό μικρός Μίκυ, ό γκρουμ του άσπισερ του μεγάρου της Διαπλανητικής Άστυνομίας, πού είχε τρυπώσει κρυφά στο καταδιωκτικό άστροπλοιο όταν ξεκίνησαν γι' αυτό τό μακρινό κι' επικίνδυνο ταξίδι από τη Γή.

Ένας ώκεανός από πράσινο πού σχημάτιζαν οι φύιντες τών μεγάλων δέντρων άπλωνόταν όσο πού έφτανε τό μάτι και πάνω απ' αυτόν τόν ώκεανό ταξίδευε τό «Πρω

τεύς II». *Ήταν μία άδιαπέραστη ζούγκλα γεμάτη μυστήριο που κέντριζε την περιέργειά τους, αλλά και τους έβαζε σε σοβαρές σκέψεις. "Αν οι ένδειξεις του μετρητή της ζωϊκής ακτινοβολίας ήταν αληθινές ο πλανήτης αυτός έπρεπε να κατοικηθεί. Τα τεράστια έρπετά, που είχαν ήδη από ψηλά και που θύμιζαν τους δεινοσαύρους των πρώτων αιώνων της ζωής στη Γη, έπεβεβαίωναν τις ένδειξεις αυτές. Έξ' άλλου, η θάλασσα που είχε φανή από μακριά και το δάσος επάνω από το οποίο ταξίδευαν τώρα δεν άφηναν καμιά αμφιβολία ότι στο άστρο αυτό υπήρχε ατμόσφαιρα. Εάν λοιπόν ο πλανήτης ήταν κατοικημένος, τί είδους θά ήταν τα ζωντανά πλάσματα που συναντούσαν;

—Προσοχή!, ακούστηκε σοβαρή ή φωνή του Σέρινταν. Πιαστήτε απ' τις χειρολαβές. Σε δυο λεπτά προσγειωνόμαστε!

Ο υπέτεκτιβ χειριζόμενος με γοργές κινήσεις τα πηδάλια είχε φέρει το αεροσκάφος επάνω από μια κοιλιά που ήταν ένας ιδεώδης τόπος για όμαλή προσγείωσι. Η Νάνσυ κι' ο Μίκυ πιάστηκαν απ' τις χειρολαβές και ο Σέρινταν πίεσε το κουμπι βάθους. Το «Πρωτεύς II» πήρε θέση κατακόρυφη προς το έδαφος και ο άποδακτικός τρίποδας του ακούμπησε στο χώμα. Το αστρόπλοιο τραντάχτηκε, ταλαντεύτηκε λίγο

κι' ύστερα έμεινε ακίνητο. Οι επιβάτες του χοροπήδησαν, αλλά, καθώς ήταν πιασμένοι από τις χειρολαβές, δεν έπεσαν.

— Όκέυ!, φώναξε ένθουσιασμένος ο Μίκυ. Τα κατάφερες μια χαρά, κύριε Σέρινταν!...

Γεμάτος χαρά, ο μικρός έτρεξε προς την έξοδο του αστροπλοίου, έτοιμος ν' ανοίξει τη συρταρωτή πόρτα να βγῇ έξω. Μά η Νάνσυ τον πρόλαβε. Τον άρπαξε απ' τη ζώνη ασφαλείας και τον τρόδηξε προς τα πίσω. Το παιδί την κτύπησε παραπονιάρικα.

— Όχι κουτσυμάρες, Μίκυ!, του είπε αυτή αύστηρά. Πρέπει να δεβαιωθούμε αν ο άέρας είναι αναπνεύσιμος.

Ο Σέρινταν πραγματικά αυτή τη στιγμή έκανε μια πολύ σοβαρή δουλειά. Με την αναρροφητική άντλία είχε πάρει στο έσωτερικό του αστροπλοίου μια μικρή ποσότητα από τον άέρα της επιφανείας του πλανήτη και έζέταζε την περιεκτικότητά του σε οξυγόνο και διοξείδιο, χρησιμοποιώντας πολύπλοκα και λεπτά επιστημονικά όργανα. "Υστερα από λίγο, σταμάτησε την εξέτασι και σήκωσε το κεφάλι.

— Η ατμόσφαιρα είπε, ενώ περιέχει οξυγόνο σε διπλάσια σχεδόν ποσότητα από εκείνο που υπάρχει στην ατμόσφαιρα της Γης, περιέχει και αρκετό άζωτο και αναθυμιάσεις αμμωνίας. Η

"Ένα ποντίκι άπίστευτα περά-
 ότιο τρύπωσε από πñν άνοιχτή
 πόρτα από άστρόπλοιο και ρί-
 χτηκε έπάνω στην κοπέλλα...

είσπνοή αύτών τών αναθυμιά-
 σεων είναι πιθανόν νά έχη δυ
 σάρεστες συνέπειες για τόν
 οργανισμό μας. Σωστό λοι-
 πόν είναι νά πάρουμε για κά-
 θε ένδεχόμενον τά μέτρα μας.
 Θα δούμε με τά σκάφαν-
 δρα.

Φόρεσαν τά διαπλανητ κά-
 σκάφανδρα με τίς από διαφα-
 νή πλαστική ύλη περικεφα-
 λαίες και τίς συσκευές όξυ-
 γόνου και κατέβηκαν ένας-
 ένας από τó άστρόπλοιο. Ό
 άέρας, όπως τόν ένοιωθαν, ή-
 ταν χλιαρός. Ένας ήλιος έ-
 στελνε ξέθωρες γαλάζιες ά-
 κτίνες στόν πλανήτη. Οί κε-
 ραίες τών ραδιοτηλεφώνων
 πού είχαν τά σκάφανδρα δέν
 έπίσταν κανέναν ήχο.

— Δέν είναι ύπεροχα; ρώ-
 τησε ή Νάνσυ καθώς κύττα-
 ζε με θαυμασμό όλα τά γύ-
 ρω. Νομίζει κανείς ότι βρί-
 σκεται σέ κάποια παραδεισέ-

να γωνιά της Γῆς. Τὰ χράματα τῶν βουνῶν, τὰ δέντρα, ἡ κοιλάδα, ὅλα θυμίζουν τὸν δικό μας πλανήτη. Πιὸ πέρα σίγουρα θὰ βρίσκεται ἡ θάλασσα πού εἶδαμε ἀπὸ ψηλά.

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΑ ΘΗΡΙΑ

ΑΡΧΙΣΑΝ νὰ προχωροῦν. Ὁ πνιταρικός, ὁ Μίκυ, προχωροῦσε μπροστὰ τοὺς τρέχοντας καὶ χοροπιδῶντας χαρούμενα.

Ἦταν πολὺ εὐτυχής πού εἶχε πάρει τὸ βάπτισμα τοῦ ἀστρονάυτη καὶ τρατοῦσε τώρα σ' ἓνα ἄστρο, πού βρισκόταν τόσο μακριὰ ἀπὸ τὴ Γῆ. Ὅλα ἔδειχναν ἡσυχά. Ὁ Σέρινταν ὁμως στὸ δάθος ἦταν κάπως ἀνήσυχος. Εἶχε τὴν ἀόριστη αἰσθησι πὼς πίσω ἀπ' αὐτὴ τὴν φαινομενικὴ ἡσυχία κινδυνοὶ τοὺς παραμόνευαν. Ἀπὸ τὸ νου τοῦ δὲν ἔφευγαν οἱ τεράστιες σαῦρες, πού εἶχαν δὴ ὅταν βρισκόνταν ἀκόμα στὸν αἶρα. Ἦταν σχεδὸν βέβαιος ὅτι στὸν πλανήτη αὐτὸν δὲν ὑπῆρχαν λογικὰ ὄντα. Τίποτα ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ἄστρο δὲν ὑπῆρχε πού νὰ δείχνῃ τὴν παρουσία τους. Πουθενὰ ὁ Σέρινταν δὲν εἶχε ξεχωρίσει ἀπὸ ψηλὰ κτίρια, δρόμους ἢ ἄλλα ἔργα, πού θὰ μπορούσαν νὰ εἶχαν δημιουργηθῇ ἀπὸ λογικὰ πλάσματα. Μὰ τότε γιὰ ποῖό λόγο ὁ ἀστροχάρτης, πού βρῆκε στὴν σέ-

πη τοῦ συμμορίτη τοῦ Γουάρτλεϋ, σημείωνε αὐτὸ τὸ ἄστρο; Κάτι παράξενο ἔπρεπε νὰ συμβαίνει ἐδῶ. Τὸ κοκίνο σημάδι εἶχε τὴ σημασία του. Κάποια σημασία πού αὐτὸς ὁμως τούτῃ τὴ στιγμή δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ.

Ἄφησαν πίσω τοὺς τὴν κοιλάδα καὶ μπῆκαν σ' ἓνα δάσος. Μεγάλια δέντρα μὲ βελονοειδῆ φυλλώματα ὑπῆρχαν ἐδῶ. Κάτι σὰν πεύκα. Πέρα ἀπὸ τὰ πεύκα, ὑπῆρχε ἓνα ξέφωτο. Στάθηκαν ἐκεῖ γιὰ μερικὲς στιγμὲς ἐπισκοπώντας τὰ γύρω.

— Κῦταξε, Τζό!, εἶπε ξαφνικὰ ἡ Νάνσυ κι' ἔδειξε ἓναν μεγάλο βάλτο πού ἀπλωνόταν σὰν μιὰ θάλασσα ἀπὸ λάσπη πεντακόσια γῆινα μέτρα μπροστὰ τους. Τί εἶναι αὐτό;

Μέσα στὰ λασπόνερα ἓνα πελώριο ζῶο μὲ μακρὺ λαιμὸ καὶ ὑπερβολικὰ μικρὸ, ἀνάλογα μὲ τὸ σῶμα του, κεφάλι, πότε μισοτερπατοῦσε, πότε μισοεπέπλεε. Ἡ οὐρά του ἦταν πολὺ μεγαλύτερη ἀπ' τὸ λαιμὸ του.

— Ἕνας δεινόσαυρος!, εἶπε ὁ Σέρινταν.

— Χριστοῦλη μου!, φώναξε γουρλώνοντας τὰ μάτια του ὁ Μίκυ. Αὐτὸ τὸ θῆριο θὰ ζυγίξῃ ὅσο δεκαπέντε μαζί ἐλέφαντες. Γιὰ νὰ σκαρφαλώσῃ στὴ ράχη του θὰ χρειάζεσαι μιὰ σκάλα μὲ ἑκατὸ σκαλοπάτια. Κυττάχτε τὰ πόδια του. Εἶναι τέσσερα πόδια χοντρά σὰν δυὸ κορμούς δέντρων τὸ καθένα.

— Είναι μιὰ ἀπὸ τίς σαύρες πού εἶδαμε ἀπὸ ψηλὰ ὅταν θρῑσκάμαστε στὸν «Πρωτέα» Πάμε νὰ φύγουμε, Τζό!, εἶπε ἡ κοπέλλα.

Ὁ ντέτεκτιβ γέλασε καθησυχαστικά.

— Εἶναι πολὺ λιγώτερο τρομερὸς ἀπὸ ὅσο φαίνεται, εἶπε ἐκεῖνος. Πρῶτα—πρῶτα, περπατάει τόσο ἀργὰ ἐξ ἀφωμίης τοῦ τεραστίου ὄγκου του ὥστε δὲν θὰ ὑπερέση νὰ μὰς φτάση ποτὲ ἔστω ἂν αὐτὸς τοῦχει κι' ἐμεῖς πηγαίνου με μὲ βῆμα σημειωτόν. Δεύτερον, αὐτοὶ οἱ δεινόσαυροι εἶναι φυτοφάγα. Τρέφονται μὲ ρίζες καὶ φύκια. Δὲν νοστιμούνται καθόλου τὸ κρέας. Ἀλλὰ νὰ κάποιο ἄλλο σαυροειδές, πού εἶναι ἐξαιρετικά ἐπικίνδυνο.

Μέσα ἀπὸ μιὰ συστάδα δέντρων, σὰν νὰ παραιμόνευε τόσην ὥρα, φάνηκε ἕνα ἄλλο τρομερὸ σὲ ἐμφάνισι ζῶο. Ἦταν τὸ ἴδιο πελώριο ὅπως τὸ πρῶτο. Βάδιζε στὰ πιασινὰ του πόδια μὲ πηδηχτὰ βήματα. Τὸ κεφάλι του ἦταν μεγάλο καί, καθὼς ἀνοιγόκλεινε τὸ στόμα του, φαίνονταν μεγάλα καὶ σουδλερὰ δόντια. Ἡ οὐρά του ἦταν μακρὰ καὶ ἀγκυλωτή. Τὰ μπροστινὰ του πόδια ἦταν πολὺ μικρά, ὀπλισμένα μὲ κυρτὰ καὶ μυτερὰ μεγάλα νύχια. Βγάζοντας ἕνα ἀγριομουγρητὸ ὥρμησε μὲ πηδήματα πρὸς τὸ μέρος τοῦ δεινοσαύρου.

— Εἶναι ἀλλόσαυρος!, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. Τὸν

λένε καὶ πηδηχτὴ σαύρα. Τρώει σάρκες!

Ὁ δεινόσαυρος τρομαγμένος, δοκίμασε νὰ κινηθῇ πρὸς τὸν βάλτο νὰ κουφτῇ κάτω ἀπὸ τὴν πηχτὴ λάσπη, μὰ δὲν πρόφτασε. Τὰ νύχια τοῦ ἀλλόσαυρου γαντζώθηκαν ἀπάνω του καὶ τὰ δυὸ τερατομόρφα σαυροειδῆ πιάστηκαν σ' ἕναν θανάσιμο ἀγῶνα, βγάζοντας ἀγρία οὐρλιαχτά. Τὸ παιδί φοβισμένο πήγε κοντὰ στὸν Σέρινταν. Ὁ Σέρινταν κι' ἡ Νάνσυ παρὰ κολουθοῦσαν κρατώντας τὴν ἀναιπνοῇ τοὺς τὴν πάλῃ τῶν δύο αὐτῶν γιγαντιαίων ἐρπετῶν. Ἦταν κάτι φοβερὸ καὶ ἀπερίγραπτο σὲ μεγαλεῖο καὶ ἀγιοσύνη.

— Πάμε νὰ φύγουμε, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. Ὁ ἀλλόσαυρος θὰ κατασπαραξῇ σὲ λίγο τὸν δεινόσαυρο. Ὑστερα θὰ καλέσῃ τὴν παρέα του νὰ πάρῃ μέρος στὸ γεῦμα πού θὰ ἐπακολουθήσῃ. Δὲν μ' ἀρέσουν καθόλου αὐτὲς οἱ πηδηχτὲς σαύρες...

— Μὰ πῶς τὰ ξέρεις ἐσύ, Τζό, ὅλα αὐτά; ρώτησε τὸ κορίτσι καθὼς ἄρχισαν νὰ βαδίζουν.

Ὁ Σέρινταν χαμογέλασε. Ὁ Μίκυ περιέμενε ν' ἀκούσῃ γεμάτος περιέργεια.

— Ἐχνάς, πῶς ποῖν μῶς στὴν Διαπληνῆτικὴ Ἀστυνομία, σπούδαζα φυσικομαθηματικά; Θὰ σὰς πῶ λοιπὸν ἕνα μυστικόν. Βρισκόμαστε σ' ἕναν πλανήτη πού περνάει τὴν βρεφικὴ του περίοδο. Ὁ πλανήτης αὐτὸς εἶναι καθ' ὅ-

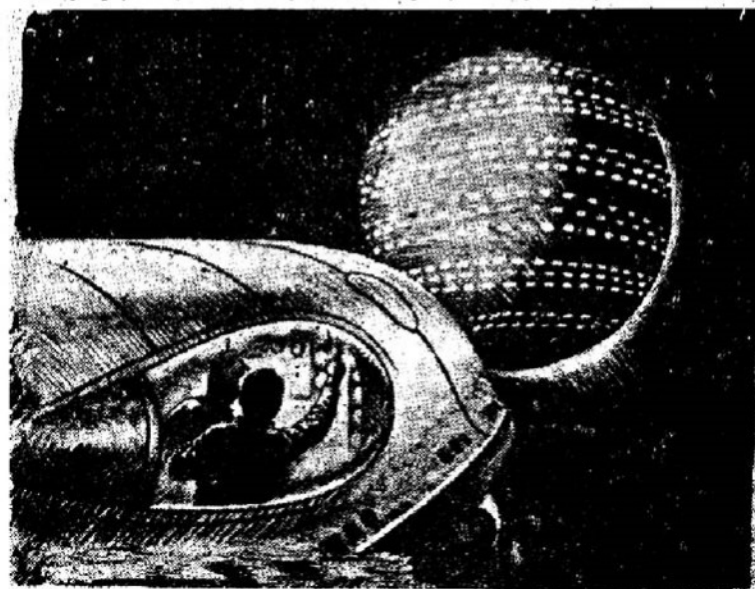

λα ὁμοιος μετ' τὴ Γῆ μας. Ἐννοεῖται, μετ' τὴ Γῆ ὅπως ἦσαν πρὶν ἐξήντα, πᾶνω—κάτω ἑκατομμύρια χρόνια, ὅταν ἀκόμα κυρίαρχοι στὶς θάλασσες καὶ στὶς στεριές τῆς ἦσαν τὰ γιγαντιαία ἀμφίβια ἕρπετά. Ἀργότερα θὰ φανοῦν τὰ μαμούθ—οἱ τεράστιοι ἐλέφαντες—τὰ θηλαστικά καὶ τὰ πουλιά. Ἀνάμεσα στὰ θηλαστικά, θὰ εἶναι κί' ὁ ἄνθρωπος ἢ κάποιο πλάσμα πού θὰ μοιάζῃ μετ' τὸν ἄνθρωπο, ἀν' ὅχι ἐξωτερικά, ὅμως σίγουρα στὸ μυαλό. Τὸ λογικὸ τοῦτο πλάσμα θὰ κυριαρχήσῃ σ' αὐτὸ τὸ ἄστρο καὶ ποῖός ξέρει μέσα στὴν πά-

ροδο τῶν αἰώνων τί θαύματα θὰ παραιοσιάζη.

— Ὡστε τὰ πρῶτα ζῶα στὴ Γῆ ἦσαν δεινόσαυροι; ρώτησέ ὁ Μίκυ πού δὲν χόρταινε νὰ τὸν ἀκούη γιατί αὐτὰ πού μάθαινε ἔμοιαζαν μ' ἓνα ὠραῖο φανταστικὸ παραιῦθι.

— Ὅχι, πιτσιρίκο!, ἀπάντησε εὐθύμα ὁ νιτέκτιβ. Στὴ θάλασσα ζοῦσαν τὰ πρῶτα ζῶα πολλὰ ἑκατομμύρια χρόνια πρὶν φανοῦν τὰ ζῶα τῆς ξηρᾶς. Σὰ νὰ λέμε οἱ πολὺ μακρινοὶ πρόγονοι τῶν σημερινῶν ψαριῶν ἦσαν τὰ πρῶτα ὄντα στὴ Γῆ. Τὸ ἴδιο σίγουρα συμβαίνει κί' ἐδῶ.

— Νά ὁ Γκαρίκος Πλανήτης! φώναξε ὁ Μίκυ.

Είδε τὸν διάσημο καθηγητὴ Μπρέντ νὰ κρατᾷ ἕνα βιβλίο στὰ χέρια του.

ΠΑΛΗ ΜΕ ΤΟ ΤΕΡΑΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ θόρυβος ἀκούστηκε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους καὶ ὁ Σέρινταν σταμάτησε νὰ μιλάει. Κύτταξαν ψηλά ξαφνιασμένοι.

— "Ἐνα πουλί!", φώναξε ὁ Μίκυ.

Πραγματικά, ἕνα μεγάλο πουλί φτεροκοπούσε στὸν ἀέρα. Εἶχε γκρίζο χρώμα καὶ ἡ κάθε φτερούγα του ξεπερνοῦσε τὰ δυὸ μέτρα.

— Δὲν εἶναι πουλί!, εἶπε ὁ Σέρινταν. Τὰ πουλιά εἶπαμε πὼς θάρθουν ὕστερα ἀπὸ μερικὰ ἑκατομμύρια χρόνια σ' αὐτὸ τὸν πλανήτη ὅπως συ νέβη καὶ στὴ Γῆ. Αὐτὸ πού βλέπεις λέγεται πτεροδάκτυ-

λος καὶ εἶναι ἕνα ἱπτάμενο ἔρπετό. Δὲν ἔχει φτερά ὅπως τὰ πουλιά πού ξέρουμε. Οἱ φτερούγες του εἶναι τεντωμένο δέρμα μεταξύ τῶν δακτύλων τῶν μπροστινῶν ποδιῶν του καὶ τοῦ ἀσπράγαλου τῶν πινῶν ποδιῶν του. Μοιάζει πολὺ μὲ τὴν νυχτερίδες πού ἔχουμε στὴ Γῆ. Ὁταν πιάστη στὸ ἔδαφος, τρέχει μὲ μεγάλη ταχύτητα.

— "Ἐνα φτερωτὸ ἔρπετό!", ἔκανε μὲ θαυμασμὸ τὸ παιδί.

— Ἀκριβῶς, Μίκυ. "Ἐνα ἱπτάμενο σαυροειδὲς ἔρπετό!"

"Ἀρχισαν νὰ βαδίζουν πάλι. Ὁ νοῦς τοῦ ντέτεκτιβ ξαναγύρισε στὴν ἀπαρία πού τὸν δασάνιζε. Δὲν μπορούσε

ἀκόμα νὰ καταλάβῃ γιὰ ποῖο λόγο ὁ ἀστροχάρτης τοῦ Γουόρτλεϋ σημειώνει αὐτὸ τὸ παρόξενο ἄστρο. Τὸ γυμνασμένο μυαλό του ἔκανε ἕνα σωρὸ ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ βγάλῃ ἕνα θετικό συμπέρασμα. Ἀπότομα ὁμῶς σταμάτησε νὰ σκέπτεται καὶ τὸ βλέμμα του γέμισε ἀγωνία. Ὁ Μίκυ εἶχε προχωρήσει μπροστὰ παίζοντας καὶ τρέχοντας δεξιά κι' ἀριστερά ὅπως πάντα. Ὁ ντέτεκτιβ εἶδε σὲ μιὰ στιγμή τὸν Μίκυ νὰ γυρίζῃ πρὸς τὰ πίσω. Τὸ ραδιοτηλέφωνο τῆς περικεφαλαίας του ἔπιασε μιὰ κραυγὴ τράμου καὶ ἀπελπισίας τοῦ παιδιοῦ. Τὸ παιδί ἔτρεχε καὶ λίγα μέτρα κατόπι του ἀκολουθοῦσε ἕνα παράξενο σαυροειδὲς μὲ πράσινα λέπια καὶ τεράστιο κεφάλι. Τὸ τέρας, μολοντί εἶχε πελώριο ὄγκο, κυνηγοῦσε τὸν μικροσκοπικὸ ἀστροναύτη πραγματοποιώντας μεγάλα καὶ σβέλτα πηδήματα. Ἦταν φανερό πὼς ἐπρόκειτο γιὰ σαρκόβορο σαυροειδὲς.

— Θεέ μου!, φώναξε ἡ Νάνσυ. Εἶναι χαμένος!

Τούτῃ ἀκριβῶς τῇ στιγμῇ, ὁ Μίκυ, καθὼς ἔτρεχε, γλύστιρησε κ' ἔπεσε. Τὸ σαυροειδὲς τώρα ἔβγαλε ἕνα οὐρ λιαχτὸ θριάμβου. Δὲ θὰ τοῦ ἐξέφυγε. Ὁ ντέτεκτιβ ἔπνιξε μιὰ κραυγὴ καὶ κινήθηκε σὰν ἀστραπή. Τράβηξε τὸ πιστόλι του καὶ πυροβόλησε. Τὸ πελώριο ἔρπετό, χτυπημένο ἀπὸ μιὰ ἀκτίνα θανάτου ποὺ εἶχε δεχτῇ στὸ κεφάλι, ἀνοι-

γόκλεισε τὰ τεράστια σαγόνια του καὶ ἔμεινε γιὰ ἕνα λεπτὸ ἀσάλευτο. Τοῦτο ἀκριβῶς τὸ λεπτὸ ἔσωσε τὴ ζωὴ τοῦ Μίκυ. Τὸ παιδί τινάχτηκε ὀρθιο κι' ἀπομακρύνθηκε τρέχοντας ἀπ' τὸ τέρας. Τὸ τέρας οὐρλιάσε λυσσασμένα κι' ὀρθώθηκε στὴν οὐρά του. Ἄν πρόφτανε νὰ ὀρμήσῃ ἐναντίον τῶν τριῶν ἀνθρώπων, ποὺ βρίσκονταν μερικὰ μέτρα τώρα μονάχα ἀπέναντί του, θὰ τοὺς ἔλυε μὲ τὸν ὄγκο του. Ἡ Νάνσυ κι' ὁ Μίκυ ὀπισθοχώρησαν μὲ μᾶτια πλημμυρισμένα ἀπὸ ἀπερίγραπτο τρόμο. Ὁ Σέρινταν ἔμεινε ἀσάλευτος. Μὲ βλέμμα ποὺ ἔκαιγε ἀπὸ ἀγωνία καὶ συγκίνησι περίμενε. Τὸ δάχτυλό του ἀκοιμποῦσε στὴν σκανδάλη. Εἶχε καταλάβει πὼς ἡ ἀκτίνα θανάτου εἶχε ἐξοστρακιστῇ καθὼς χτύπησε τὸ κεφάλι τοῦ τεράτος. Αὐτὸ σήμαινε πὼς τὸ κεφάλι τοῦ σαυροειδούς αὐτοῦ ἦταν ἄτρωτο. Ἐπρεπε νὰ βρῇ τὸ τρωτό του σημεῖο. Καὶ εἶχε μαντέψει ὁ ντέτεκτιβ, μὲ μιὰ διαστικτὴ ματιὰ ποὺ ἔρριξε στὴν σωματικὴ του διάπλασι, πὼς τὸ μόνο μέρος ποὺ δὲν εἶχε χοντρά λέπια ἦταν ἡ κοιλία του. Τὴν κοιλία λοιπὸν ἔπρεπε νὰ σημαδέψῃ. Μὲ σφιχτὰ τὰ δόντια περίμενε. Καὶ ξαφνικὰ ἔγινε ἐκεῖνο ποὺ περίμενε. Τὸ τέρας, ὀρθό, τινάχτηκε στὸν ἀέρα. Τὸ χέρι τοῦ Σέρινταν ἔτρεμε ἐλαφρὰ ὅταν πῆσε τὴ σκανδάλη. Πυροβόλησε καὶ σάλταρε πρὸς τὰ πίσω. Τούτῃ τῇ φορὰ ἡ ἀ-

κτίνα που βγήκε από την κάνη του πιστολιού του συνάντησε την κοιλιά του τέρατος και άνοιξε μία πελώρια πληγή. Το τέρας βρυχήθηκε, αλλά δε μπόρεσε να κάνει τίποτε περισσότερο. "Επese σφα δάξοντας και χτυπώντας δεξιά κι' αριστερά την ούρά του. Μερικά τεράστια δέντρα που βρισκόνταν εκεί κοντά και δέχτηκαν τὰ χτυπήματα της ούρας του έσπασαν σαν σπιρτόξυλα. "Υστερα από λίγο σταμάτησε να κινείται. "Η παγωνιά του θανάτου απλώθηκε στο πράσινο κορμί του. Το τέρας είχε πεθάνει.

— "Ηταν φοβερό, Τζό!, αναστέναξε ή Νάνσυ με άνακούφισι.

"Ο Σέρνιταν σκούπισε τους θρόμβους του παγωμένου ιδρώτα που ανάβλυζαν στο μέτωπό του.

— Ναί, είπε. "Αλλά δεν είχα καμμία διάθεση να τὸ αφήσω να μᾶς καταπιή!

"Υστερα γύρισε στὸν Μίκυ που είχε μαζευτῆ και τὸν κύτταζε φοβισμένος:

— Καί σὺ, πιτσιρίκο, πρόσθεσε, να μὸυ θυμηθῆς, ὅμα γυρίσουμε στὸ ἀστρόπλοιο και θγάλης τὴν περικεφαλαία, πὸυ φοράς, να σου τραδήξω λίγο τ' αὐτί. "Αλλη φορά οὔτε βῆμα ἀπὸ κοντά μου! Κατάλαβες;

ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ μιὰ ὥρα, ὁ Σέρνιταν εἶχε ἀπελπιστῆ πῶς θὰ μπόρουσε νὰ λύ-

ση τὸ μυστήριο αὐτοῦ τοῦ πλανήτη.

— Φαίνεται ὅτι ὁ σταθμὸς πὸυ κῶναμε σ' αὐτὸ τὸ ἀστρὸ δὲν ὠφέλησε σὲ τίποτα, εἶπε. "Ο Γκριζὸς Πλανήτης, τοῦ ζητᾶμε πρέπει νὰ βρίσκεται πολὺ μακριὰ ἀπὸ ἐδῶ. Θὰ γυρίσουμε στὸν «Πρωτέα» και θ' ἀσχίσουμε πάλι τὶς ἐρευνές μας στὸ διάστημα.

"Η κοπέλλα τὸν κύτταξε με κάποια ἀπορία. "Εδειχνε ἀπογοητευμένη.

— Δὲν βαρέθηκες, Τζό, νὰ ψάχνης γι' αὐτὸ τὸ ἀστρὸ; ρώτησε.

— "Οχι χρυσῆ μου. Δὲν βαρέθηκα οὔτε θὰ βαρεθῶ νὰ ψάχνω ἔστω κι' ἂν χρειασθῇ νὰ κάνω αὐτὴ τὴ δουλειὰ σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ. Μὴν ξεχνᾶς πῶς ἡ δουλειὰ πὸυ ἔχουμε ἀναλάβει εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες ἀποστολές τῆς Γῆινης Κοινοπολιτείας πὸυ ἔγιναν ὡς τώρα. "Η συμμορία τοῦ Γουόρτλεϋ πὸυ ἀπειλεῖ με καταστροφὴ τὴ Γῆ ἔχει τὴ φωλιά της, τὰ ἐπισημονικὰ ἐργαστήριά της, ὅπου προετοιμάζει τὴν ἐξόντωση ὅλων τῶν γῆινων πλάσμάτων, και τὸ δομητήριό της σ' αὐτὸ τὸν Γκριζὸ Πλανήτη. Κρατάει ἀκόμα μὴν ξεχνᾶς, αἰχμαλώτους εἰκοσιεννέα σοφοὺς καθηγητὲς ἀπὸ τοὺς πιὸ διασπῆρους τῆς Γῆς. Καὶ αὐτοὶ ὅλοι οἱ σοφοί, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ μιὰν ἀγνωστὴ δύναμη, ἐργάζονται γιὰ λογαριασμό του. "Ο καθηγητὴς Μπρέντ ἴσως νὰ μὴ λύγισε φ-

κόμα. Μπορεί να αντιστέκεται ακόμα και ν' αρνήται να γίνει όργανο των σατανικών σχεδίων του φοβερού αυτού κακούργου. Πρέπει όμως δ-σο είναι καιρός να προλάβω-με. Πριν λυγίση. Γιατί αλ-λοίμονο στους ανθρώπους αν-υποκύμη και άποκαλύψη το μυστικό που κρύβουν τα μονο-κύτταρα πρωτόζωα του πλανή-της Όρφέα (*). Το μυστι-κό αυτό ζητάει, όπως ξέρεις, να μάθω ο Γουάρτλεϋ για να εξαπολύση την επίθεσί του εναντίον της Γης.

— Έντάξει, Τζό!," συμ-φώνησε το κορίτσι. "Έχεις δι-κιο. Είναι στιγμές που χάνω το κουράγιο μου. Ναί, δεν πρέπει να σταματήσουμε τις έρευνες.

— Τώρα μιλάς σαν καλό κορίτσι!, είπε ο ντέτεκτιβ χαμογελώντας. Είσαι το πιο αξιολάτρευτο πλάσμα του Σύμπαντος.

Ξαφνικά όμως έπαψε να χαμογελάει. Ζάρωσε τα φρύ-δια του και μέσα από την διαφανή περικεφαλαία το πρό-σωπό του έδειξε εξαιρετικά ανήσυχο. Το ειδικό ηλεκτρο-νικό αυτί του σκαφάνδρου του έπιασε κάποιον θόρυβο. Ο θόρυβος αυτός είχε τον ρυθμό της έκτακτης σημά-των μόρς. Γύρισε τον ρυθμι-στή του ηλεκτρονικού αυτιού σε τρόπο που να έντοπιση το σημείο απ' όπου μετεδίδοντο τα σήματα αυτά. Δεν είχε γε

λαστή. Τώρα μπορούσε ν' ά-κούη καθαρά αυτά τα σήμα-τα. Ο πομπός που τα με-τέδιδε ήταν κάπου εκεί κον-τά, σε μερικές εκατοντάδες μέτρων ίσως απόστασι από το σημείο που βρίσκονταν. Τα νεύρα του τεντώθηκαν σε μιάν υπερτάτη υπερδιέγερ-σι, όταν κατάλαβε πως τα σήματα αυτά στέλνονταν στον Γκρίζο Πλανήτη. Το μή-νυμα ήταν καθαρό και δεν χω-ρούσε αμφιβολία: «Προσο-χή! Προσοχή! Έλεγε το μή-νυμα. Φυλάκιον πλανήτη Δέλ-τα προς Άρχηγείον Γκρίζου Πλανήτη. Άγνωστοι άστρο-ναύτες επιβαίνοντες ρουκέτ-τας έφθασαν σε πλανήτη Δέλτα. Διατάξατε». Η απάν-τησι ήρθε ύστερα από μερι-κά λεπτά, αλλά ο δέκτης του ηλεκτρονικού αυτιού ρυ-θμισμένος για μικρές απο-στάσεις δεν ήταν δυνατό να πιάση τα σήματα που σίγου-ρα έρχονταν από πολύ μα-κριά. Ο Σέρνταν μίλησε μέσα από την περικεφαλαία του δίνοντας διαστικές δια-ταγές στη Νάνσυ. Το ραδιο-τηλέφωνο του σκαφάνδρου της κοπέλλας έπιασε αυτές τις διαταγές.

— Πάρε τον μικρό Νάνσυ και γύρισε στο ασπρόπλοιο. Όχυρωθήτε μέσα σ' αυτό και σε περίπτωση ανάγκης χρησι-μοποιήστε τις όμοχειρίες των φλογοβόλων και των διαλυτι-κών αυτομάτων. Μην επιτρέ-ψετε σε κανένα να περησιάζη τον «Πρωτεύα».

Τα μάτια της Νάνσυ ήταν

(*) Διάβασε το πρώτο τεύχος που έχει τον τίτλο «Ο Ντέτεκτιβ των Όργάνων».

καρφωμένα άπάνω του.

— Θα μείνω μαζί σου, Τζό, άπάντησε.

Ο ντέτεκτιβ έξήγησε με δυο λόγια τί συνέβαινε και έπανελάβε σέ πιό έντονο ύφος τή διαταγή.

— Κάνε αυτό που σου λέω, Νάνσυ! Η παραμικρή άργοπαρία μπορεί νά μάς κοστίσει άκρ:βά. Θα ύπερασπισθήτε μαζί με τόν Μίκυ τόν «Πρωτέα». Είναι σπουδαία αυτή ή ύπηρεσία που σου άναθέτω.

— Κι' έσύ Τζό;

— Έγώ θάρθω σέ λίγο νά σάς άνταμώσω. Είμαι βέβαιος πώς αυτή τή φορά θα γίνη παστρική δουλειά και θα βρούμε τόν σωστό δρόμο πρós τήν φωλιά του Γουώρτλεϋ.

Τό κορίτσι ύπάκουσε. Ο Σέρινταν παρακολούθησε για λίγο με τό βλέμμα τήν Νάνσυ και τόν Μίκυ που άπομακρύνονταν πρós τήν κοιλάδα κι' ύστερα έβγαλε από τήν τσέπη του σκαφάνδρου του τό φορητό ραντάρ του.

ΕΠΙΘΕΣΙ ΣΤΟ ΦΥΛΑΚΙΟ

ΜΕ τό βλέμμα καρφωμένο στό καντράν του φορητού —ραντάρ ο ντέτεκτιβ τών ούρανών προσδιώρισε τό σημείο απ' όπου είχε σταλή τό σήμα πρós τόν Γκρίζο Πλανήτη. Έκανε μερικούς άλγε-

βρικούς ύπολογισμούς και ένετόπισε με άκρίβεια τό φυλάκιο τών συμμοριτών. Ήξερε τώρα ποιόν δρόμο έπρεπε νά ακολουθήση. Κατηφόρισε, πέρασε από μία πυκνή συστάδα δέντρων και κατευθύνθηκε πρós τά άνατολικά. Ένας μικρός λόφος ήταν εκεί, άκριβώς άπέναντί του. Μολοντί έξωτερικά τίποτα τό ιδιαίτερο δέν παρουσίαζε αυτός ο λόφος, ως τόσο ο Σέρινταν ήταν βέβαιος πώς εκεί βρισκόταν τό φυλάκιο του πλανήτη Δέλτα. Ο Γουώρτλεϋ είχε οργανώσει με έξαιρετική στρατηγική ικανότητα τή συμμορία του και είχε πάρει όλα τά μέτρα άσφαλείας. Τό φυλάκιο ήταν ένας κατάσκοπος στό σημείο αυτό του διαστήματος. Ο πλανήτη Δέλτα βρισκόταν σίγουρα στήν γραμμή τής πορείας που έπρεπε ν' ακολουθήση και νεις για νά φτάση στό Γκρίζο Άστρο. Τό φυλάκιο σημείωνε κάθε πέρασμα άστροπλοίου πρós τήν κατεύθυνσι αυτή και είδοποιούσε σχετικá τόν Γουώρτλεϋ. Ο Γουώρτλεϋ έπαιρνε τότε, σέ περιπτώσι που έπρόκειτο για και μία άνεπιθύμητη έπίσκεψι, τά μέτρα του.

Ο Σέρινταν προχώρησε πρós τό λόφο. Χρησιμοποιώντας μία δασώδη άτραπύ βάδιζε με προφυλάξεις έτοιμος νά καλυφθή αν δεχόταν μιάν άπόρροπη έπίθεση. Ήταν σχεδόν βέβαιος πώς τόν παρακολουθούσαν. Τούτο όμως δέν φαινόταν και πολύ νά τόν έν-

διαφέρει. Μὲ μιὰ ἐλαφρὴ κίνησι γύρισε τὸν διακόπτη ποὺ βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ μασχάλη τοῦ σκαφίδρου του καὶ ἔβαλε σὲ λειτουργίαν τὸ λεπτὸ μηχανήμα τῶν ἀπωθητικῶν ἀκτίνων.

Ἡ ἀόρατὴ ἀκτινοβολία τοὺς δὲν θὰ ἐπέτρεπε στὰ εὐήματα νὰ τὸν πλησιάσουν.

Μὲ ὅλες τὶς αἰσθήσεις σὲ συναγερμό, πέρασε τὴν δασώδη ἀτραπὸ καὶ σκαρφάλωσε σ' ἓνα ἀπότομο γκρεμό. Τὰ δέντρα κι' ἐδῶ ἦταν πυκνά. Μάσα ἀπὸ τὰ δέντρα ὁ μὲς μπόρεσε τώρα νὰ διακρίνῃ μερικὰ τετράγωνα ἀνοίγματα στὸ λόφο. Χαιρογέλασε μὲ ἱκανοποίησι. Τὸ ραν τὰρ τὸν εἶχε θάλει στὸν σωστὸ δρόμο. Τὰ μικρὰ ἀνοίγματα, πλασιωμένα ἀπὸ τσιμέντο, ἔδειχναν καθαρὰ ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ δουλειὰ ποὺ εἶχαν κάνει ἀνθρώπινα χέρια. Τὰ τετράγωνα αὐτὰ παράθυρα ἦταν παρατηρητήρια τοῦ φυλακίου. Πίσω ἀπ' αὐτά, ἡπύρχαν ἀσφαλῶς μάτια ποὺ τὸν κυτοῦσαν. Γιατὶ ὅμως δὲν πυροβολοῦσαν καὶ τὸν ἄφηναν νὰ πλησιάσῃ; Ἴσως ἤθελον νὰ τὸν συλλάβουν ζωντανό. Μήπως κι' αὐτὸς ὅμως δὲν εἶχε τὴν ἴδια ἀπόφασι; Τοῦ χρειάζοταν ζωντανὸς ὅπως ἀπ' αὐτοὺς τοὺς συμμορίτες. Ἐνὰ μοναχὰ τοῦ ἦταν ἀρκετός.

Ξαφνικὰ ρίγησε. Εἶχε μῆνι μέσα σ' ἓνα στενὸ μονοπάτι. Τοῦτο τὸ μονοπάτι σάλεψε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Στ' αὐτιά του ἔφτασε ἓνας παρά-

ξενος θόρυβος, ἓνας βόμβος σὰ νὰ δούλευαν πολλοὶ μαζὶ κινητήρες κάτω ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Τὸ ἀλάλητο ἐνοσηρό του αὐτὴ τὴν κρίσιμη στιγμή τὸν βοήθησε πάλι. Πήδησε πλάγια καὶ ἡ καρδιά του δρόντησε βίαια. Ἐκεῖ ποῦ πατοῦσε, πρὶν ἀπὸ ἓνα δευτερόλεπτο, εἶχε φανῇ ἓνα σκοτεινὸ τετράγωνο ἀνοιγμα. Ἐνὰ βαθύ πηγάδι ἀνοίξε στὸ μονοπάτι ἔτοιμο νὰ τὸν καταπιῇ. Ἦταν σίγουρα μιὰ καταπακτὴ, ἓνα δόκανο ποὺ ἔβαζαν σὲ κίνησι χρησιμοποιώντας ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ἐκείνου ποὺ βρίσκονταν μέσα στὸ φυλάκιο καὶ τὸν παραιμόνευαν. Εἶχαν λογαριάσει ὅμως ἀσκημα. Ὁ ντέκετιβ εἶχε ἐξυγίει καὶ βρισκόταν τώρα ἔξω ἀπὸ τὴν παγίδα. Οἱ βολβοὶ τῶν ματιῶν του σφιγογύριζαν δεξιὰ κι' ἀριστερά. Μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι περίμενε ἀκίνητος. Ἦξερε πὼς θὰ ὑπῆρχε συνέχεια. Ἡ συνέχεια ἦταν μιὰ φωνή.

— Πέταξε αὐτὸ τὸ παιχνιδάκι ποὺ κρατᾷς, ἀγόρι μου!, ἀκούστηκε νὰ λήῃ ἡ φωνή. Πέταξε τὸ πιστόλι σου καὶ σήκωσε ψηλὰ τὰ χέρια! Ἔτσι ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ μείνης λίγο ἀκάμα ζωντανός.

Ἡ φωνὴ ἐρχόταν ἀπὸ κάποιον μεγάλφωνο ποὺ βρισκόταν κάπου ἐκεῖ κοντὰ. Ἐκεῖνος ποὺ μιλοῦσε ἦταν κρυμμένος στὸ φυλάκιο. Ὁ Σέρνινταν ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους. Πάτησε ἓνα κουμπὶ τῆς ζώνης του κι' ἔβαλε σὲ λειτουργίαν τὸ μεγάλφωνο τοῦ

σκαφάνδρου του.

Τὸ πιστόλι βρίσκεται πολύ ὠραῖα κουρνιασμένο μέσα στὴ φούκτα μου! ἀπάντησε ἄν θέλῃς νὰ κάνῃς ἀπὸ καινὰ τὴ γνωριμία μου, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ βγῇς ἀπὸ τὸ κάβουκι σου, φίλε!

Ἀκούστηκαν γέλια καὶ σχεδὸν ἀμέσως ὁ ἀέρας γέμισε σφυρίγματα. Πυρωμένες εὐθείες βγήκαν ἀπὸ τὰ τετραγώνια παράθυρα τοῦ φυλακίου καὶ ταξίδεψαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ ντέτεκτιβ. Ὁ Σέρνιταν δὲν σάλεψε πάλι ἀπὸ τὴ θέσι του. Οἱ ἀκτίνες, διωγμένες ἀπὸ τὸν ἀπωθητικὸ ἀόρατο θώρακα πού τὸν προστάτευε, ἄλλαζαν δρόμο καθὼς πλησιάζαν καὶ δὲν τὸν ἀγγίζαν.

— Εἶναι ὀρθὸς ἀκόμα, παιδιά! ἀκούστηκε γεμάτη ἐκπληξί τούτη τὴ φορὰ ἡ ἴδια φωνὴ ἀπὸ τὸ μεγάφωνο. Τί διάβολο πάθανε τὰ πιστόλια μας;

Ἐκεῖνος πού μιλοῦσε φαινόταν ἀνήσυχος. Ὁ ντέτεκτιβ ἔκανε δυὸ πηδήματα. Οἱ πυρωμένες εὐθείες ἄρχισαν νὰ σφυρίζουν πάλι γύρω του. Σκυφτός μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι προχώρησε. Ἀπτόμα ὁ μὴ σταιμάτησε κι' ἐνοίωσε τὸ αἷμα νὰ βροντᾷ σὰ σιδερένιο σφυρὶ στοὺς κροτάφους του. Ἀπὸ τὸ φυλάκιο ξεπετάχτηκε μιὰ κυλινδρική φλόγα ψηλά κι' αὕτὴ ἡ φλόγα πῆρε κατόπι κατεῦθιναι πρὸς τὴν κοιλάδα. Στὴν κοιλάδα ὁ μὴ βρισκόταν τὸ ἀστροπλοιο. Δὲν χρειάστηκε

πολύ γιὰ νὰ καταλάβῃ. Οἱ συμμορίτες χτυποῦσαν αὐτὸν, ἀλλὰ ταυτόχρονα, χρησιμοποιοῦντας μεγάλου διαμέτρηματος κανόνια, ἔστειλαν κυλινδρικούς θανάτου πρὸς τὸ μέρος τοῦ «Πρωτέως» μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ τὸν καταστρέψουν. Ἀλλὰ στὸ ἀστροπλοιο τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας ἔπρεπε νὰ ἔχουν φτάσει αὕτὴ τὴ στιγμή ἡ Νάνσυ κι' ὁ Μίκυ. Κινδύνευε λοιπὸν ὄχι μονάχα τὸ σκάφος πού ἦταν ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα διαφυγῆς τους ἀπὸ τὸν πρωτόγονο πλανήτη. Διέτρεχαν θανάσιμο κίνδυνο μαζί του κι' ἡ κοπέλλα μὲ τὸ παιδί. Εἶδε κι' ἄλλα κυλινδρικά βλήματα νὰ ταξιδεύουν πρὸς τὸ μέρος τῆς κοιλάδας. Ὁ Σέρνιταν κατάλαβε πὼς κάθε καθυστέρησιμποροῦσε ν' ἀποβῇ μοιραία καί, χωρὶς νὰ διστάσῃ, ὤρμησε ἀσυγκράτητος πρὸς τὰ ἑμπρός.

Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

ΔΙΑΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ἕνα φαρδύ τόσο ἔφτασε στὸ πίσω μέρος τοῦ λόφου. Τὸ φυλάκιο — αὐτὸ τὸ εἶχε μαντέψει ἀπὸ νωρὶς — ἦταν ὑπὸ γαίω, σκαμμένο καὶ χτισμένο μέσα στὰ σπλάχνα τοῦ βουνοῦ. Εἶδε μιὰ βαρεὶά σιδερένια θωρακισμένη πόρτα. Ἦταν σίγουρα ἡ εἴσοδος. Ἀλλὰ ἡ παραδοσιὰ τῆς θ' ἀπαιτοῦσε χρόνο. Καὶ δὲν εἶ-

χε, πολύ χρόνο στη διάθεσή του. Ίναιξε το λαοτιχένιο κορμί του κι' αποπάρθηκε από ένα κλαδί δέντρου που βρισκόταν εκεί κοντά. "Υστερα ζυγιάστηκε και πηδώντας άρπαχθηκε από ένα άλλο. Μέσα σε λίγα λεπτά, πηδώντας από δέντρο σε δέντρο έφτασε στο επάνω μέρος του λόφου. Σάλταρε κι' έπεσε μπρούμυτα στο χώμα. Το βλέμμα του πλανήθηκε έρευνητικά γύρω. Είδε αυτό που ζητούσε. Το υπόγειο φυλάκιο είχε μικρά παράθυρα στην κορυφή του λόφου για τον εξαερισμό του. Ο υτέκτιβ σύρθηκε με την κοιλιά και πλησίασε ένα απ' αυτά τα παράθυρα. Με μια ματιά που έρριξε προς τα κάτω είδε ότι είχε να κάνει μ' ένα πραγματικό όχυρό. Τρεις άνθρωποι βρίσκονταν μέσα στο όχυρο αυτό και κουβέντιαζαν. Ο ένας μιλούσε βιαστικά στους άλλους. Κατάλαβε πως η συζήτησή ήταν γι' αυτόν. Τον είχαν χασει και δεν τον έβλεπαν πιά. Δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι βρίσκóταν πάνω άκριβώς από το κεφάλι τους και παρακολουθούσε άγρυπνα κάθε κίνησή τους. "Υστερα σταμάτησαν να μιλούν. Ο ένας, κρατώντας έναν κύλινδρο θανάτου πλησίασε το έκτοξευτικό μηχανήμα. Οί δυο άλλοι άρπαξαν κι' αυτοί από έναν κύλινδρο ο καθένας και προχώρησαν. Ο υτέκτιβ δεν περίμενε. Σημάδεψε και πυροβόλησε. Δυο άθόρυβες γαλαζοπράσινες άκτίνες δγήκαν από την κάνη του πιστολιού του και, περνώντας από το

παράθυρο, χτύπησαν κατάστηθα τους δυο συμμορίτες. Τους είδε να πέφτουν ανάσκελα σαν να τους πέτυχε άστρο τελέκι. Ο τρίτος δεν είχε καταλάβει τίποτα. Με τη ράχη γυρισμένη στους άλλους και τον κύλινδρο θανάτου στα χέρια ήταν έτοιμος να γεμίσει το κανόνι πάλι. Τα μάτια του Σέρινταν φεγγοδόλησαν άγρια. "Εσφίξε τα δόντια και οί χαλύβδινοι μυώνες του μπήκαν σε κίνησι. Τα δαχτύλά του γαντζώθηκαν στα σιδερένια κάγκελα του παραθύρου. Τράβηξε τα κάγκελα με δύναμι προς τα πίσω και τα κάγκελα λύγισαν και ξεκόλλησαν από το τσιμέντο. "Ένα άδιόρατο χαμόγελο φώτισε το καταϊδρωμένο πρόσωπο του Σέρινταν. Ο δρόμος ήταν τώρα ελεύθερος. Άδιόφορώντας για το τί μπορούσε να επακολουθήσει, πήδησε σαν σίφουνας μέσα στο υπόγειο όχυρό. Ο συμμορίτης που βρίσκóταν κοντά στο έκτοξευτικό μηχανήμα άκουσε τον θόρυβο του πηδήματος και γύρισε ξαφνιασμένος. Τα μάτια του γουρλώσανε και βλαστήμησε, καθώς άναγνώρισε τον διαστημάνθρωπο με το σκάφανδρο, που λίγα λεπτά νωρίτερα στην πλαγιά του λόφου είχε μείνει άπρόσβλητος από τα πυρά των όπλων τους. Δεν μπορούσε να καταλάβει τί είχε συμβή. "Όταν όμως το βλέμμα του έπεσε στους δυο νεκρούς συντρόφους του, άφησε τον κύλινδρο που κρατούσε και βρυχήθηκε σαν άφηνισμένο α-

— "Έφτασε ή ώρα να πληρώσεις τὰ ἐγκλήματά σου, Γουώρτλεϋ! εἶπε μὲ βραχνή φωνή ὁ θρυλικὸς ντέτεκτιβ.

λόγο. Ὁ Σέρνιταν μὲ μιὰ κίνηση τραμαχτικὰ γρήγορη δὲν τὸν ἄφησε νὰ θυγάλη τὸ πιστόλι του. Τὰ χέρια του τὸν ἄρπαξαν μὲ λύσσα καὶ τὸν ἔστειλαν στὸν ἀπέναντι τοῖχο. Ὁ συμμορίτης μούγγρισε, καθὼς τὸ κεφάλι του βρόντησε στὸν τοῖχο. Ὁ ντέτεκτιβ μ' ἓνα πήδημα βρέθηκε πάλι κοντὰ του καὶ κάρφωσε τὴν κάννη τοῦ πιστολίου του στὴν κοιλιά του.

— "Ἀκουσέ με τί θὰ σοῦ πῶ!, τοῦ εἶπε βραχνά. Μὲ

λένε Σέρινταν. Τζόε Σέρινταν...

Το πρόσωπο του συμμορίτη έγινε μοναμιάς χλωμό.

— Σέρινταν; Είσαι ο ντέτεκτιβ Σέρινταν; ρώτησε με φωνή που μόλις άκούστηκε.

— Ναί, είμαι ο Σέρινταν!, συνέχισε αυτός. Άφου λοιπόν ξέρεις τ' όνομά μου θάχης άκούση ίσως πώς δέν διατάζω νά χρησιμοποιήσω τó πιστόλι μου όταν χρειαστή νά στείλω κακούργους σάν κι έσένα στην κόλασι. Λοιπόν, άκούσει ίσως πώς δέν διατάζω δουλεύεις γιά λογαριασμό του Γουώρτλεϋ. Ξέρω πώς ο Γουώρτλεϋ έχει τή φωλιά του στον Γκριζο Πλανήτη. Θά σου χαρίσω τή ζωή αν μέ πάς σ' αυτόν τον πλανήτη.

— Θά με σκοτώση αυτός!, είπε τρέμοντας ο συμμορίτης. Δέν μπορώ νά κάνω ένα τέτοιο πράγμα.

Τά μάτια του ντέτεκτιβ σκοτείνιασαν.

— Τότε αλλάζει: Θά σέ σκοτώσω εγώ!

— Όχι! Δέν θά τó κάνης αυτό!, είπε κλαψιάρικα ο συμμορίτης.

— Κανείς δέν μπορεί νά μ' έμποδίση!, απάντησε άδιάφορα ο Σέρινταν. Θά σέ σκοτώσω κι' έτσι τά καθάρματα θά λιγοστεύουν κατά ένα.

Τά χέρια του κινήθηκαν νευρικά. Ο συμμορίτης ήταν έτοιμος νά λιποθυμήσῃ από τó φόβο.

— Καλά, είπε. Θά κάνω

ό,τι μου πείς. Άλλά μή μέ σκοτώσης.

— Όχι. Δέν θά σέ πειράξω! Φτάνει νά μη θελήσης νά παίξης μαζί μου. Γιατί, σέ προειδοποιώ. Ο Τζόε Σέρινταν όταν δουλεύη δέν σιγώνει άστεία! Κατάλαβες!

Ο συμμορίτης κούνησε τó κεφάλι.

— Κατάλαβα, μουρμούρισε.

Τού πήρε τó πιστόλι και του πέρασε ένα ζευγάρι χειροπέδες στα χέρια. Ύστερα πλησίασε τó τηλεοπτικό κάτοπτρο του κανονιού έκτοξεύσεως των κυλίνδρων. Έρριξε μιá ματιά μέσα σ' αυτό γεμάτος άγωνία. Τó βλέμμα του προσπάθησε νά ξεχωρίση τó καταδικαστικό άστρόπλοιο στην κοιλάδα. Άφησε ένα στεναγμό άνακουφίσεως. Ο «Πρωτεύς II» βρισκόταν στη θέση του. Ορθός άστραφτε σάν ένας πύργος από άσῃμι. Τά βλέμματα των συμμοριτών δέν είχαν πετύχει τó στόχο τους και τó πλανητόπλοιο ήταν έτοιμο ν' άνοίξη πάλι τά φτερά του γιά τó ταξίδι του διασητήματος. Γύρισε πρòς τó μέρος του συμμορίτη.

— Έμπρός, φίλε!, τού είπε. Πάμε!

Τόν έσπρωξε μέ τήν κάννη του πιστολιού του πρòς τήν πόρτα. Ο συμμορίτης περπάτησε άμύλητος και χλωμός. Τó βλέμμα του ήταν γεμάτο φόβο. Η πόρτα ήταν έσωτερικά μονταλωμένη. Ο συμμορίτης έδειξε στον ντέ-

τρικτιδ ένα κουμπί. 'Ο Σέριν τ'αν προχώρησε πρώτος και πέρασε τὸ κουμπί. 'Η θωρακισμένη πόρτα κ'άνοντας ένα βαρύ θόρυβο ἀπάνω στὶς σιδερένιες ρόδες τῆς ἀνοίξε.

ΤΟ ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ ΠΟΝΤΙΚΙ

Ο ΜΙΚΥ σκαρφαλωμένος σπὸν ψηλότερο πύργο τοῦ ἀστροπλοίου μ' ένα πολυβόλο ἀκτίνων στὸν ὦμο ἀγνόντευε μ' ἐρευνητικὸ βλέμμα ὅλα τὰ γύρω, περιμένοντας νὰ δῇ τὸν μεγάλο φίλο του νὰ ἔρχεται. 'Η Νάνσυ ἦταν κόπης νευρική καὶ πηγαίνονταν κάτω στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σκάφους. Κάθε τόσο κύτταζε τὸ ρολόϊ τῆς. Εἶχε μετανοιώσει πού ἀφῆσε μόνον του τὸν Σέρινταν. Δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπακούσῃ. 'Ενας θεὸς μονάχα ἤξερε σὲ τί κινδύνους πῆγαινε νὰ μπερδεύτῃ. Τὸ πιὸ σωστὸ θὰ ἦταν νὰ βρισκόταν κοντὰ του.

Ξαφνικά, κάτι ἔγινε καὶ σταμάτησε νὰ πηγαίνει. 'Η πόρτα τοῦ ἀστροπλοίου ἀνοίξε καὶ ἡ κοπέλλα ἔβγαλε μιὰ πνιχτὴ κραυγή. "Ένα τεράστιο ἄστρο ποντίκι ὤρμησε μέσα στὸ σκάφος. Τὸ ποντίκι εἶχε τὸ μέγεθος ἑνὸς μεγάλου ἀλόγου κι' ἔδειχνε ἀπειλητικὰ τὰ σουβλερά του δόντια. 'Η Νάνσυ ὀπισθοχώρησε τρομαγμένη μὲ μιάτις γεμάτες φό-

βο. "Έπρεξε πρὸς τὰ πίσω κι' ἔβγαλε μιὰ κραυγή. Ταυτόχρονα ἔφερε τὸ χέρι στὴ ζώνη τῆς νὰ πιάσῃ τὸ πιστόλι. Μὰ τὸ τερατῶδες τρικτικὸ συσπειρώθηκε καὶ πήδησε ἀπάνω τῆς. Τὸ κορίτσι ὀπισθοχώρησε πάλι καὶ παραπάτησε. "Έχασε τὴν ἰσορροπία του κι' ἔπεσε ἀνάσκελα πρὶν προφτάσῃ νὰ πυροβολήσῃ. Εἶδε ἡ Νάνσυ τὰ δόντια τοῦ ποντικοῦ νὰ τὴν πνίξουν κι' ἔνοιωσε τὴν κοφτὴ ἀνάσα του νὰ τσουρουφλίξῃ τὸ πρόσωπό τῆς. Κατάλαβε πὼς ἦταν χαμένη.

Ἀπότομα ὅμως ξαναβρέθηκε τὸ κουράγιο τῆς. "Ένα κάτι ἔπεσε σὺν ἀερόλιθος ἀπὸ τὸν πύργο τοῦ ἀεροσκάφους ἀπάνω στὸ ποντίκι. Αὐτὸ τὸ κάτι ἦταν ὁ Μίκυ. Τὸ παιδί, ἀκούγοντας τὶς κραυγὲς τῆς κοπέλλας, ἔσπριξε ἀπὸ τὴ θέσι πού βρισκότανε μιὰ ματιά πρὸς τὰ κάτω καὶ γούρλωσε τὰ μάτια του, ὅταν εἶδε ἕνα... ἄστρο ἄλλογο, ὅπως νόμιζε, μέσα στὸ σκάφος! Κατρακύλησε μὲ τὸ πολυβόλο σπὸν ὦμο καὶ σάληταρε ἀπάνω στὴ ράχη του. Τὸ τρικτικό, ξαφνιασμένο ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτη αὐτὴ ἐπίθεσι, γρύλλισε θυμωμένα καὶ ἔχασε τὸ κορίτσι. Τώρα ὅλη ἡ λύσσα του στράφηκε στὸ παιδί. "Ἀρχισε νὰ τινάζεται δεξιὰ κι' ἀριστερὰ προσπαθώντας νὰ ξεφορτωθῇ τὸν παράξενο καθυλάρη ἀπὸ τὴ ράχη του. Μὰ ὁ Μίκυ εὗρισκε πολὺ διασκεδαστικὸ τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν ἔν-

νοούσε να ξεκολλήσει από πάνω του. Με τὰ πόδια του γαντζωμένα στα πλευρά του αφηνιασμένου ποντικού καὶ τὰ χέρια πιασμένα ἀπὸ τὸ δασύ τρίχωμά του γλεντούσε μὲ τὸ θυμὸ του καὶ ξεφώνιζε χαρούμενα.

Ἡ Νάνσυ ἔκανε μερικά βήματα πρὸς τὰ πίσω καὶ ξαναβρίσκοντας ὅλη τὴν ψυχραίμια τῆς φούχτιασε τὸ πιασμένο της καὶ ἐτοιμάστηκε νὰ πυροβολήσει.

— Ὅχι, Νάνσυ! φώναξε τὸ παιδί. Μὴ τὸ σκοτώνης. Δὲν βλέπεις τί ὥραϊα που περνᾶν ἐδῶ πάνω! Εἶναι ἕνα υπέροχο ἀλλογακί.

— Εἶσαι ἀνόητος, Μίκυ. Δὲν εἶναι ἀλλογο. Εἶναι ποντίκι!

Ὁ πιτσιρίκος γούρλωσε τὰ μάτια. Τώρα γιὰ πρώτη φορά κατὰλαβε ὅτι θρискόταν καθάλλα στὴ ράχη ἐνὸς ἄσπρου ποντικού. Ἦταν ἀργὰ ὅμως πιά γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ξεκολλήσει ἀπὸ πάνω του. Τὸ μεγάλο τρακτικό ἔκανε μιὰν ἀπότομη στροφή, ὥρμησε ἔξω ἀπὸ τὸ σκάφος καὶ ἄρχισε νὰ τρέχει σὰν βολίδα στὴν κοιλάδα.

Ἡ Νάνσυ ἔτρεξε πίσω του καὶ πυροβόλησε. Ὅμως ἦταν τώρα πολὺ μακριὰ γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ. Τὸ ἄσπρο ποντίκι μὲ τὸ παιδί γαντζωμένο στὴ ράχη του πήρε ἕνα ἀνηφορικό μονόπατι, πέρασε σὰ σαίτα μέσα ἀπὸ κάτι δέντρα καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο δὲν φαινόταν πιά...

— Θεέ μου! Πάει ὁ Μί-

κυ! ἔκανε μ' ἀπελπισία τὸ κορίτσι.

Ἐτρεξε πρὸς τὸ μέρος ποὺ εἶχε κατευθυνθῇ τὸ ἄσπρο τρακτικό, ἀλλὰ πολὺ σύντομα κατὰλαβε πὼς ἦσαν ἄδικος κόπος νὰ τὸ κυνηγήσῃ. Τὸ ποντίκι ἔτρεχε φάνερुकέττα. Κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸ φτάσῃ. Μὲ ὕγρα μάτια καὶ βαρεῖα καρδιά γύρισε στὸ ἀστρόπλοιο. Τότε ἀκριβῶς μιὰ φοδερὴ ἔκρηξις συνετάραξε τὴν κοιλάδα. Ἐκλείσε τὴν πόρτα καὶ πήδησε στὴν γέφυρα. Πίσω ἀπὸ τὸ ἄθραυστο κρύσταλλο εἶδε ἑκατὸ μέτρα πρὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὸ σκάφος νὰ τινάζονται χάματα, πέτρες καὶ καπνὸς πρὸς τὸν οὐρανό. Ἡ καρδιά της δρόντησε τρομαγμένα. Εἶδε ταυτόχρονα ἀπὸ ψηλὰ ἕνα φλογισμένο κύλινδρο νὰ ταξιδεύῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀστρόπλοιου. Ὁ κύλινδρος ἔτεσε τούτῃ τὴ φάρα πολὺ πρὸ κοντὰ στὸ σκάφος. Ἀκολούθησε δυνατότερη ἀπὸ τὴν πρώτη καινούργια ἔκρηξις. Κομμάτια ἀπὸ πέτρες πετάχτηκαν ὀρμητὰ στὸ ἐξωτερικὸ περίδημα τοῦ «Πρωτεύς». Τὰ ἀέρια τῆς ἐκρήξεως συνεκλόνησαν τὸ καταδιωκτικὸ τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας. Μιὰ ἀγρία ἀπελπισία τὴν κυρίεψε. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία πὼς ἀπὸ κάπου μακριὰ εἶχαν ἐπισημάνει τὸ πλανητόπλοιο καὶ τὸ σημάδευσαν μὲ κυλίνδρους θανάτου γιὰ νὰ τὸ καταστρέψουν. Ἐνας τρόπος μονάχα ὑπῆρχε νὰ σωθῇ τὸ σκάφος.

Ἡ ἀπογείωσις. Αὐτὸ ὅμως δὲν μπορούσε νὰ γίνη. Ἐδῶ κάπου γύρω αὐτὴν τὴν ὥρα ἔδινε μιὰ σκληρὴ μάχη ὁ Σέρνιταν. Ὁ μικρὸς Μίκυ κάπου ἐδῶ ἡγύρω διέτρεχε ἕνα θαυμάσιο κίνδυνο. Ἡ Νάνσυ δὲν μπορούσε νὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς δυὸ συντρόφους τῆς, ὅ, τι κι' ἂν ἦταν νὰ συμβῇ. Μιὰ ἰδέα τρύπωσε στὸ μυαλό τῆς. Ἴσως ὑπῆρχε κι' ἕνας ἄλλος τρόπος. Ὁρμησε στὴ σιδερένια σκάλα πού ἔφερεν στὴν ὁμοχειρία τῶν πολυβόλων ἀκτίνων. Ἄν μὲ τῆς ἀκτίνες μπορούσε νὰ χτυπήσῃ στὸν ἀέρα τὰ βλήματα πού ἐρχόντουσαν πρὸς τὸ μέρος τῆς ὁ «Πρωτεύς» θὰ ξέφευγε τὴν καταστροφή. Εἶδε ἕναν ἀκόμα κύλινδρο ψηλὰ νὰ κατευθύνεται πρὸς τὴ θέσι τοῦ ἀστροπλοίου. Σάλταρε στὸ πολυβόλο καὶ σημάδεψε. Μὲ μιὰ γοργὴ κίνησι ἐξαπέστειλε τὴν ἀκτίνα. Ἡ ἀκτίνα ἔφυγε σφυρίζοντας ἀγρία καὶ συνάντησε σὲ πεντακόσια μέτρα ἀπόστασι τὸν κύλινδρο τοῦ θανάτου. Μιὰ ἐκτυφλωτικὴ λάμψι ἀναπήδησε ἀπ' αὐτὴ τὴ συνάντησι. Τὸ φοβερὸ δῆγμα καταστράφηκε πρὶν φτάσῃ στὸ στόχο του. Ἡ Νάνσυ ἀνέπνευσε. Σημάδεψε πάλι καὶ πάλι...

Τρεῖς ἀκόμα κύλινδροι πού εἶχαν γιὰ στόχο τὸ ἀστροπλοιο καταστράφηκαν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο στὸν ἀέρα κι' ὕστερα ἔγινε ἡσυχία. Ἡ Νάνσυ οὐκίτισε τοὺς θρόμβους τοῦ παγώμενου ἰδρώτα πού ἀνὰβλύζον στὸ μέτωπό

τῆς καὶ ἔδωκε ἕνα στεναγμὸ ἀνακουφίσεως.

— Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου, εἶπε.

ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΙΚΥ

ΟΤΑΝ ὁ Τζόε Σέρνιταν ἐπέστρεψε στὸν «Πρωτέα» ἔχοντας μαζί του καὶ τὸν συμμοριτὴ πού εἶχε ἀι-

χμαλωτίσει στὸ φυλάκιο, ἡ Νάνσυ ρίχτηκε σὰν τρελλὴ ἀπάνω του.

— Ὡ! Τζόε! Εἶχα φοβηθῇ πὼς δὲν θὰ σὲ ξανάβλεπα πιά!, τοῦ εἶπε κι' ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ἔτρεχαν δάκρυα. Πέρασα φοβερὲς στιγμὲς μόνη μου.

Ἐκεῖνος τῆς χαμογέλασε γλυκιά καὶ τῆς χάιδεψε τὰ μαλλιά.

— Ἡ ἀποστολή μας τελειώνει σύντομα!, τῆς εἶπε κα-θησυχαστικά. Ὅλα θὰ πάνε καλὰ καὶ ὕστερα ἀπὸ μερικὲς μέρες θὰ δρισκόμαστε στὴ Γῆ...

Παραξευεύτηκε πού δὲν εἶδε τὸν Μίκυ.

— Πού εἶναι ὁ μικρὸς, Νάνσυ; ρώτησε.

Τὰ μάτια τῆς κοπέλλας γέμισαν ἀπελπίσια.

— Τὸν ἔχασα, Τζόε.

Τοῦ διηγήθηκε μὲ λεπτομέρειες τὴν ἐπίθεσι τοῦ ἀσπρου ποντικίου καὶ τὰ περιστατικὰ πού ἐπακολούθησαν. Μιὰ βαθειὰ ρυτίδα αἰδωκῶς

τὸ μέτωπό του καθὼς τὴν ἄκουγε νὰ τοῦ διηγῆται τὰ καθέκαστα.

— Δὲν μπορούμε νὰ φύγουμε πιά, Νάνσυ!, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ με κάποια θλίψη στὴ φωνή. "Αν δὲν βρούμε τὸν Μίκυ δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα ν' ἀπογειωθοῦμε ἀπ' αὐτὸν τὸν πλανήτη.

— Ναί, Τζό. Εἶμαι σύμφωνη μαζί σου. Ἐχω ὅμως μιὰ πρόταση νὰ σοὺ κάνω. Νὰ φύγεις ἐσὺ με τὸν «Πρωτότα» καὶ νὰ μείνω ἐγὼ ἐδῶ ὅσο νὰ βρῶ τὸν μικρό. Ὅταν τελειώσης με τὸν Γουώρτλεϋ περνᾷς καὶ με παίρνεις.

— Ὅχι αὐτὸ δὲν γίνεται Νάνσυ! ἀπάντησε κοφτὰ ὁ Σέρινταν.

Κάτι πῆγε νὰ πῇ ἡ κοπέλα καὶ μὰ σταμάτησε. Κουβέντες καὶ δῆματα ἀκούστηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀστρόπλοιο. Μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι ἔτρεξε πρὸς τὴν ἔξοδο καὶ τὰ μάτια του τρογγύλεψαν ἀπὸ τὴν ἐκπληξί.

— Ὁ Μίκυ!, ξεφώνησε. Εἶναι ὁ Μίκυ!

— Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου! εἶπε με πνιχτὴ φωνὴ ἡ Νάνσυ.

Ἦταν πραγματικά ὁ Μίκυ πού ἐρχόταν πρὸς τὸ ἀστρόπλοιο. Ἀλλὰ δὲν ἦταν μόνος. Μαζί του ἔρχονταν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι. Φοροῦσαν προστατευτικὲς ἀστροναυτικὲς φάρμες καὶ βάδιζαν ἀσπρὰ καὶ κουρασμένα. Τὰ πρόσωπά τους ἦταν χλωμὰ καὶ γεμάτα γένεια.

— Χαιρετήστε, παιδιά!,

φώναξε ὁ πιτσιρίκος γυρίζοντας πρὸς ἐκείνους πού τὸν ἀκολουθοῦσαν. Εἶναι ὁ κύριος Σέρινταν καὶ ἡ δεσποινὶς Νάνσυ πού σᾶς ἔλεγα.

Ἡ καπέλλα κι' ὁ ντέτεκτιβ ἔσπεκαν καὶ κύτταζαν σὰν χαζοὶ τοὺς καινούργιοις προσπαθώντας νὰ μαντέψουν τί συνέβαινε. Πῶς δρέθηκαν αὐτοὶ οἱ ἀστροναῦτες καὶ πού τοὺς ἀνακάλυψε ὁ Μίκυ; Ὁ Σέρινταν με μιὰ γοργὴ ματιά τοὺς μέτρησε. Ἦταν περίπου εἴκοσι. Στρατὸς ὁλόκληρος. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ὑπῆρχαν καὶ γυναῖκες.

— Νὰ σᾶς συστήσω τὴν κυρία Μπρέντ!, εἶπε τὸ παιδί μιλώντας πρὸς τὸν ντέτεκτιβ. Εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ διασώτη καθηγητή. Ἀπὸ ἐδῶ ἄλλοι οἱ ἄλλοι εἶναι ὅσοι σώθηκαν ἀπὸ τὸ ἀστρόπλοιο «Ρόαγιαλ II»...

Μιὰ ἀχτίδα φωτὸς τρύπησε στὸ μυαλὸ τοῦ Σέρινταν. Τὸ ἀστρόπλοιο «Ρόαγιαλ II» ἦταν τὸ μεγάλο διαπλανητικὸ σκάφος πού εἶχε ὑπόσπῃ ἐνῶ ταξίδευε με τουρίστες στὸ διάστημα τὴν αἰφνιδιαστικὴ ἐπίδρομὴ τὴν κουρσάρων τοῦ Γουώρτλεϋ. Ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀστρόπλοιο οἱ συμμορίτες εἶχαν ἀπαγάγει τὸν Μπρέντ. Μὰ τότε λοιπὸν τὸ «Ρόαγιαλ» δὲν εἶχε ἀνατιναχθῇ ὅπως νόμιζαν στὴ Γῆ. Ὑπῆρχαν ἀκόμα ζωντανοὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες του. Αὐτὸ σήμαινε πῶς κάτι ἄλλο εἶχε συμβῇ.

— Εἶναι πεινασμένοι καὶ διψασμένοι δεσποινὶς Νάνσυ!

είπε τὸ παιδί. Πρέπει νὰ φά-
νε. Ὑστερα θὰ σὰς ἐξηγή-
σουν τὰ καθέκαστα.

ΟΙ ΝΑΥΑΓΟΙ

ΥΣΤΕΡΑ ἀ-
πὸ λίγο πρα-
γματικά ἔμα-
θαν τὰ καθέ-
καστα. Μετὰ
τὴν ἀπαγωγή
τοῦ καθηγητῆ
Μπρέιτ, τὸ

«Ρόαγιαλ II», μὲ κατεστραμ-
μένο τὸν ἀσύρματο καὶ τὰ
πηδάλια ἀπὸ τοὺς συμμορί-
τες, περιπλανήθηκε στὸ διά-
στημα καὶ μετὰ ἀπὸ δυὸ μέ-
ρες ἔπεσε ἀνωθέρεντο καὶ
καταστράφηκε σ' αὐτὸν τὸν
ἀγνωστο πλανήτη. Ἀπὸ τοὺς
ἐπιβάτες του καὶ τὸ πλήρω-
μά του εἶχαν σωθῇ μόνον αὐ-
τοὶ οἱ εἴκοσι. Χωρὶς ὅμως
τροφῆς καὶ χωρὶς μέσα ἐπι-
κοινωνίας μὲ τὴ Γῆ ἦταν κα-
ταδικασμένοι κι' αὐτοὶ σὲ βέ-
βαιο θάνατο. Πανικόβλητοι
ἀπὸ τὰ μεγάλα σαυροειδῆ
ποῦ εἶχαν δῇ νὰ ζοῦν σ' αὐτὸ
τὸ ἀστρο, δὲν τολμοῦσαν νὰ
ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ μιὰ σκο-
τεινὴ σπηλιά μέσα στὴν ὁ-
ποία εἶχαν καταφύγει ὅταν
ξαφνικὰ εἶδαν ἕνα διαστη-
μάνθρωπο νὰ καλπάζει καθά-
λα σ' ἕνα τεράστιο ποντίκι.

— Θὰ σὰς πωῶ ἐγὼ τὴ συ-
νέχεια!, εἶπε τὸ παιδί. Ἀπά-
νω στὴ ράχη τοῦ ποντικού
ταξίδεψα σὰν σαίτα. Ἄν εἶ-
χα σέλα δὲν θάταν κι' ἀσκη-
μα. Ἀλλὰ ἄρχισα νὰ κουρά-
ζωμαι κι' ἀποφάσισα νὰ δια-
κόψω τό... ταξίδι. Ξεγαντζώ-

θηκα λοιπὸν ἀπὸ τὸ ποντίκι
καὶ τινάχτηκα πρὸς τὰ πλά-
για. Πῆρα μερικές κουτρο-
βάλες καὶ βρέθηκα μπροστὰ
σὲ μιὰ σπηλιά. Στὴ σπηλιά
δρίσκονταν οἱ κυρίες καὶ οἱ
κύριοι ἀπὸ ἐδῶ. Ἐκανα ἄ-
σκημα ποῦ τοὺς ἔφερα, κύριε
Σέρνιταν;

— Ἐκανες ἐξοχα, Μίκυ!,
εἶπε χαμογελώντας ὁ ντέτε-
κτιβ. Ἀλλὰ ἡ Νάνσυ λίγο ἀ-
κόμα καὶ θὰ πέθαινε ἀπὸ τὴ
θλίψη της. Ἦταν σίγουρη
πὼς σὲ εἶχε καταβροχθίσει
τὸ ποντίκι.

Ὁ ντέτεκτιβ ὕστερα ἔγινε
σκεπτικός. Ἦταν ὑποχρεωμέ-
νος τώρα ποῦ ἦταν πάλι μαζί
τους ὁ Μίκυ νὰ ξεκινήσῃ γιὰ
τὸν Γκριζο Πλανήτη. Ὁ αἰ-
χμάλωτος συμμορίτης τὸν
εἶχε κατατοπίσει ποῖον ἀκρι-
βῶς πορεία ἔπρεπε ν' ἀκα-
λουθῆσῃ γιὰ νὰ φτάσῃ σ' αὐ-
τὸ τὸ ἀστρο ὅπου εἶχε τὴ φω-
λιά του ὁ Γουάρτλεϋ. Τώρα
εἶχε στὰ χέρια του τὸ στί-
γμα καὶ τὴν ἀκριβῆ θέσι τοῦ
Γκριζο Πλανήτη. Ἡ παρου-
σία ὅμως αὐτῶν τῶν εἴκοσι
ναυαγῶν δημιουργοῦσε ἕνα
σοβαρὸ πρόβλημα. Τὸ ἀστρο
πλοῖό του δὲν μπορούσε νὰ
μεταφέρῃ κόσμο. Ἀλλὰ κι'
ἂν μπορούσε πάλι δὲν εἶχε
δικαίωμα νὰ πάρῃ μαζί του
καὶ νὰ ἐκθέσῃ σὲ μιὰ τόσο
ἐπικίνδυνη δουλειὰ εἴκοσι ἄν-
τρες καὶ γυναῖκες ποῦ εἶχαν
περάσει μιὰ τόσο πραγματικὴ
περιπέτεια.

— Θὰ σὰς ἀφήσουμε τρό-
φιμα καὶ ὄπλα, εἶπε στοὺς
ναυαγοὺς ὕστερα ἀπὸ μικρὴ

σκέψι ο Σέρινταν. Συγχρό-
ως θα είδοποιήσω με τον ά-
σχυματο τη Γή δίνοντας την
άκριβη θέσι του πλανήτη αυ-
τού. Από τη Γή θα στείλουν
ένα διαστημόπλοιο να σάς
πάρη. Δυστυχώς δεν μπορεί
να γίνη διαφορετικά.

Οι ναυαγοί δεν είχαν άν-
τίρρηση. Δέχτηκαν και τον
ευχαιρίστησαν. Θα έκαναν ύ-
παμονή μια—δυο μέρες. Ύ-
στερα όλα θα πήγαιναν καλά.

Ο ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΔΟΥΦΟΡΟΣ

ΤΟ καταδιω-
κτικό της Δια-
πλανητικής Ά-
στυνομίας, ύ-
στερα από δυο
ώρες ταξί-
δευε πάλι
στο διάστημα.

Οι προωθητικοί πύραυλοι κά-
θε τόσο αλύκωναν με παρ-
τακαλιές φλόγες το άδιαπέ-
ροιστο σκόταδι, που τύλιγε
το σκάφος, και τα μάτια του
Σέρινταν που ήταν σκυφτός
στά πολύπλοκα μηχανήματα
του θαλάμου διακυβερνήσε-
ως έλαμπαν παράξενα. Αύτη
τη φορά τα ψέματα είχαν τε-
λειώσει. Η κρίσιμη ώρα της
τελικής μάχης ήταν πολύ
κοντά. Η έγκληματική σπεί-
ρα του Γουάρτλεϋ, που άπει-
λούσε να εξοντώσει την ανθρω-
πότητα με τα πιο άπαιστα
και σατανικά μέσα όλέθρου,
δεν θα πρόφτανε να πραγμα-
τοποιήσει τα κακούργα σχέ-
διά της. Δίπλα του έστεκε ο
Μίκυ. Αιμίλιος και σοβα-

ρός, ο μικρός, που καταλά-
βαινε ότι κάτι σοβαρό έπρό-
κειτο να γίνη πολύ σύντομα,
παρσαφλουθούσε τους έπίδε-
ξιους χειρισμούς που έκανε
κάθε τόσο ο μεγάλος του φί-
λος και το βλέμμα του ήταν
γαμάνο θαυμασμό.

Η Νάνσυ καθισμένη μπρο-
στά στον ραδιοεμποτιστικό
πομπό έρριχνε έρευνητικές μα-
τιές στους δείχτες του μη-
χανήματος άκτινοβολίας και
σημείωνε κάθε τίρία λεπτά σε
ένα μεγάλο μπλόκ διάφορα
νούμερα. Όλα πήγαιναν βα-
νάσια.

Πιο πίσω δεμένος σ' ένα
κάθισμα ήταν ο αιχμάλωτος
συμμορίτης. Ο Σέρινταν τον
είχε πάρει μαζί του για να
είναι βέβαιος πως δεν έπρεπε
σε παγίδα. Του το είχε δη-
λώσει. Σε περιπτώσι που θ'
ανακάλυπτε πως του είχε
δώσει ψεύτικο στίγμα της θέ-
σεως του Γκρίζου Πλανήτη,
θα τον πετούσε έξω από το
αστρόπλοιο, χωρίς αστροναυ-
τική φόρμα όπου θα εύρισκε
έναν ανατριχιαστικό θάνατο
μέσα στην άδασταχτη ψύδι
που έπικρατεί στο διάστημα.

— Να ο Γκρίζος Πλανή-
της! φώναξε ξαφνικά ο Μί-
κυ.

Ένα μεγάλο άστρο τυλι-
γμένο σε μολυβένια σύννεφα
φάνηκε από μακριά. Ο Σέ-
ρινταν έριξε μια ματιά προς
το μέρος της Νάνσυ.

— Στείλε ένα σήμα στον
Χόβαρτ!, της φώναξε. Δόσε
του το ακριβές στίγμα. Πλη-
σάζουμε.

Ο τελευταίος απ' τους κακούργους που είχε μείνει ζωντανός, έτοιμάστηκε να στείλει έναν ακόμη κύλινδρο θανάτου προς το άσπρόπλοιο της Διαπλανητικής Αστυνομίας.

Η κοπέλλα πάτησε ένα κουμπι και μέσα στο καμπαρόν της τηλεόρασης κάτι άρχισε να τρεμοσβύνη.

— Έδώ αστρόπλοιο «Πρωτεύς» ακούστηκε σταθερή ή φωνή της Νάνσυ. Έδώ «Πρωτεύς II» Κολούμε τον έπιθεωρητή Αστικής Ασφαλείας Χόβαρτ. «Πρωτεύς» καλεί πλανήτη Γη.

Ένα πράσινο φως άναψε κι' έσβυσε δυο φορές μέσα

στο πλαίσιο του μηχανήματος. Στο καντράν σχεδιάστηκε η μορφή ενός μπουλντγκ. Μια βαρεία φωνή ακούστηκε. Κάποιος γάβγισε.

— Χόβαρτ έδώ! Όμιλείτε. Έδώ Χόβαρτ!

— Ντέτεκτιβ Σέριταν είδοποιεί, απάντησε το κορίτσι, ότι «Πρωτεύς» εύρίσκεται εν όψει Γκρίζου Πλανήτη. Πλησιάζουμε με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Στίγμα 734X165. Έ-

παναλαμβάνω 734X165.

Καί συνέχεια τοῦ διηγήθηκε τὰ γεγονότα πού μεσολάβησαν.

— 'Οκέϋ! ἀκούστηκε ἡ ἀπάντησι. Διαστημόπλοια Διᾶ πλανητικῆς 'Αστυνομίας καί μεταγωγικά ἀεροσκάφη μὲ ἀστροναῦτες κοιμώμεντος εὐρίσκονται ἐν πλῶ καί ἔρχονται πρὸς βοήθειά σας συναντήσουν ἐσάς. 'Ενεργήσατε μὲ περισκέψιν. 'Αποστείλαμε ἀστροπλοῖον εἰς Πλανήτην Δέλτα πρὸς παραλαβὴν ναυαγῶν «Ρόαγιαλ II». Καλὴ τύχη.

Τὸ κόκκινο φῶς πού ἔδειχνε τὸ τέμας τῆς συνομιλίας, ἀνάψε κι' ἔσβυσε. 'Η Νάνσυ πλησίασε τὸ κάθισμα τοῦ Σέρινταν.

— 'Ο Χάβαρτ ἔστειλε κι' ὅλας τῖς ἐνισχύσεις Τζό, τοῦ εἶπε.

'Ο ντέτεκτιβ χαμογέλασε.

— 'Ο Γουώρτλεϋ τὴν ἔχει πολὺ ἄσκημα! ἀπάντησε.

Ξαφνικὰ ὁμῶς αὐτὸ τὸ χαμόγελο ἐξαφανίστηκε καί τὸ βλέμμα τοῦ Σέρινταν ἔγινε ἀνήσυχον. Τὸ πηδάλιο διακυβερνήσεως ἔπαψε νὰ ὑπακούῃ. 'Ανασήκωσε τὸ κεφάλι καί στήλωσε τὰ μάτια πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀστρου τοῦ πλησίαζε. Τότε ἐνοιωσε ἓνα παγωμένο χέρι νὰ τοῦ φουχτιάξῃ τὴν καρδιά. Τὰ μάτια του γέμισαν φρίκη.

— Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Γκριζος Πλανήτης Νάνσυ!, ξεφώνησε μὲ φωνὴ πού τὴν ἐπύγε ἡ ἀγωνία. 'Εχομε πέσει σὲ ἓνα ἰσχυρὸ μαγνητικὸ πεδίο ἐνὸς ἄλλου πλανήτη. Μὰ τί

διάβολο γίνεται λοιπόν;

— Δὲν εἶναι πλανήτης Τζό!, εἶπε τὸ κορίτσι. Πρόσεξε καλύτερα καί θὰ καταλάβης. Εἶναι ἓνας τεχνητὸς δορυφόρος!. Εἴμαστε χαμένοι, Τζό! Πέσαμε σὲ παγίδαν τοῦ Γουώρτλεϋ. Σίγουρα αὐτὸς ὁ τεχνητὸς δορυφόρος ἐκτοξεύεται ἀπὸ τὸν Γκριζὸ Πλανήτη κι' εἶναι ἓνα δόκανο ἐμφωδιασμένο μὲ ἰσχυρὲς γεννήτριες πού ἐκπέμπουν μαγνητικὴ ἀκτινοβολία.

'Ο ντέτεκτιβ δὲν μιλοῦσε. Τὰ χέρια του κινήθηκαν νευρικὰ καί γοργὰ πρὸς τοὺς διαφόρους μοχλοὺς καί διακόπτες. Τὸ ἀστροπλοῖον καί πάλι δὲν ὑπάκουσε σὲ κανέναν χειρισμό. 'Η Νάνσυ εἶχε δίκιο. 'Ενα καινούργιον σάτα νικῆς ἐμπνεύσεως μηχανήμα εἶχε βάλει σ' ἐνέργεια ὁ Γουώρτλεϋ. Καί πρὸς αὐτὸ τὸ μηχανήμα ἔτρεχε ἀσυγκράτητος ὁ «Πρωτεύς II» μὲ τοὺς τέσσαρις ἐπιβάτες του σὰν νὰ τὸ τραβοῦσε ἓνα γιγαντιαῖον καὶ ἀόρατον χέρι. 'Ο Σέρινταν ἔκανε μιὰ τελευταία ἀπεγνωσμένη προσπάθεια.

Τράβηξε τοὺς μοχλοὺς τῆς ἐκτοξεύσεως τῶν πυραύλων ἐπιβραδύνσεως. Τέσσαρις γλῶσσες φωτιάς ξεπετάχτηκαν ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ἀστροπλοῖου. Τὸ πλανητόπλοιο ἀνέκοψε ταχύτητα. Τὸ πρόσωπο τῆς κοπέλλας φωτίστηκε. 'Ο ντέτεκτιβ ὁμῶς δὲν ἄλλαξε ἐκφρασί. Περίμενε κρατώντας τὴν ἀναπνοή του. Κι' ὕστερα ἀπὸ ἓνα λεπτὸ ὁλόκληρον τὸ σκάφος τραν

τάχτηκε. Ἡ ἰσχυρά μαγνητική δύναμις τοῦ δορυφόρου κέρδιζε καὶ πάλι. Τὸ καταδικαστικὸ τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὀλιγόλεπτη καὶ προσωρινή διακοπὴ τῆς ταχύτητάς του ὤρμησε πάλι ἀσυγκράτητο πρὸς τὸ μυστηριώδες μηχάνημα. Ταυτόχρονα παράξενοι κραδασμοὶ καὶ τρεξίματα ἀρχισαν ν' ἀκούγονται ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὰς τοῦ σκάφους. Ἕνας κλονισμὸς πρὸ ἰσχυρὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους τίναξε τοὺς ἐπιβάτες στὸ δάπεδο.

Πρῶτος ἀνωρθώθηκε ὁ Σέρνινταν. Πιάστηκε ἀπὸ τὶς χειρολαβὲς καὶ μὲ μιὰν καταπληκτικὴ εὐκίνησις ὤρμησε στὸν ραδιοπομπό. Μὲ ἀνακούφισις διαπίστωσε πῶς ὁ πομπὸς λειτουργοῦσε ἀκόμα. Εἶδε τὰ πράσινα λαμπιόνια ν' ἀναβοσβύνουν. Στὸ καντράν κάτι κινήθηκε.

— Ἐδῶ Σέρνινταν! Ἐδῶ Σέρνινταν!, φώναξε δραχνὰ ὁ ντέτεκτιβ. Καλῶς ἐπιγόντως ἀπὸ «Πρωτεύα II» ἰσπεκτοῖρα Χόβαρτ. Προσοχή! Καλῶς ἐπιθεωρητὴ Χόβαρτ.

Μέσα στὸ καντράν τῆς τηλεοράσεως εἶδε τὴν μορφή τοῦ Χόβαρτ.

— Τί διάβολο ἔπαθες πάλι Σέρνινταν; ρώτησε.

— Εἰδοποίησε τὰ πλανητόπλοια πού ταξιδεύουν πρὸς τὸν Γκριζο Πλανήτη ν' ἀποφύγουν τὴν τροχιά ἐνὸς τεχνητοῦ δορυφόρου πού ὑπάρχει κοντά του!, φώναξε ὁ Σέρνινταν. Τὸ σκάφος μας πα-

ρασύρεται ἀπὸ τὴν μαγνητικὴ ἀκτινοβολία τοῦ δορυφόρου αὐτοῦ. Ἀδύνατον ν' ἀντιδράσουμε. Μὴν παραλείψετε νὰ εἰδοποιήσετε. Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Εὐχαριστῶ.

Ἡ φωνὴ του πνίγηκε μέσα σ' ἓναν τρομαχτικὸ κρότο καὶ τὸ καντράν τῆς τηλεοράσεως πού ὑπῆρχε μπροστά του θρυσματίστηκε. Ὁ «Πρωτεύας» ὑπακούοντας σὲ κάποια φοδερὴ δύναμις σταμάτησε ἀπτόμα σὰ νὰ χτύπησε σ' ἓνα ἀόρατο τεῖχος. Ὁ ντέτεκτιβ ἔτριξε τὰ δόντια κι' ἔτρεξε στὸ πηδάλιο. Τὸ αἷμα του πάγωσε κι' ἡ καρδιά του σταμάτησε νὰ χτυπά. Τὸ ἀστρόπλοιο εἶχε πέσει μέσα σὲ μιὰ μεταλλικὴ ἀπόχη, σ' ἓνα δίχτυ πού, ἀφοῦ τοῦ ἀνέκοψε ἐντελῶς τὴν ταχύτητα, τὸ παρέσυρε τώρα σ' ἓνα τοῦνελ τοῦ δορυφόρου πού ἔμοιαζε μὲ τὸ στόμα κάποιου ἀόρατου γίγαντα.

— Θαρρῶ πῶς θὰ τρελλαθῶ!, γρύλλισε ὁ ντέτεκτιβ πνιγμένος ἀπὸ ἀγρία ἀπόγνωση. Ἀρχίζω νὰ πιστεύω πῶς εἶμαστε θύματα ἐνὸς ἀνατριχαστικοῦ ἐφιάλτη. Φορέστε τὰ σκάφανδρά σας καὶ θάλατε σ' ἐνέργεια τὶς ἀπωθητικὰς ἀκτίνες! "Αν δὲν εἶμαι τρελλὸς κι' ἂν δὲν ὀνειρεύωμαι, αὕτῃ τῇ στιγμῇ πρέπει νὰ βρισκόμαστε μέσα στὸν τεχνητὸ δορυφόρο...

Ἕνας θόρυβος ἀπὸ ὅλους ὅσους πού σέρνονταν ἐπάνω σὲ σιδερένιες ράγες τοὺς ξεκούφαινε. Τὸ σκάφος σταμά-

τησε νά κινήται· αλλά τὸ με-
ταλλικὸ δίχτυ μέσα στὸ ὁ-
ποῖο εἶχε τυλιχτὴ μαζευστὸν
τώρα ἀπὸ ἓνα ἰσχυρὸ βαροῦλι
κο. Καί, καθὼς σερνόταν καὶ
χτυποῦσε δεξιὰ κι' ἀριστερὰ
στὰ σιδερένια τοιχώματα τοῦ
τουίνελ, ἔκανε ἓναν ἐκνευρι-
στικὸ θόρυβο. Ὑστερα ἀπό-
τεμα τοῦτος ὁ θόρυβος στα-
μάτησε κι' ἐγίνε ἡσυχία. Ὁ
Σέρινταν, ἡ Νάνσυ κι' ὁ Μί-
κυ ἀλλήλοκουττάχτηκαν χωρὶς
νὰ μιλήσουν.

Τὸ μυαλὸ τοῦ ἄσσου τῆς
Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας
ἐργαζόταν διγλωσσῶς. Ἐπρε-
πε κάτι νὰ κάνη. Δὲν μπορού-
σε νὰ μένουν με δαιμένα τὰ
χέρια περιμένοντας. Ὁ νοῦς
τοῦ πήγε στὸν συμμορίτη
ποῦ ἦταν μέσα στὸ σκάφος.
Γύρισε πρὸς τὸ μέρος του.
Βρισκόταν πάντα χειροπόδα-
ρα δεμένους ἐπάνω σ' ἓνα κά-
θισμα. Ἦταν κατακίτρινος
ἀπὸ τὸν φόβο. Ἐτρεμε. Ὁ
ντέτεκτιβ τὸν πλησίασε με
δυὸ δῆματα.

— Θὰ σὲ ρωτήσω κάτι,
τοῦ εἶπε. Καὶ θέλω νὰ μοῦ
πῆς τὴν ἀλήθεια. Ὅπως κα-
τάλαβες, εἴμαιςπε στὰ χέρια
τοῦ Γουόρτλεϋ. Ὅπως κι'
ἐμεῖς τὸ ἴδιο καὶ σὺ κινδυ-
νεύεις. Λοιπόν, ἂν μπορέσου-
με νὰ γλυστρήσουμε ἀπὸ τὸ
δόκανο θὰ σωθῇς καὶ σὺ μαζί
μας. Ἄν ὅμως δὲν μπορέσου-
με εἶμαι βέβαιο πὼς ἐλάχι-
στες ὥρες ζωῆς μᾶς ἀπομέ-
νουν. Θὰ μᾶς σκοτώσῃ φυσι-
κὰ. Ἀλλὰ καὶ σένα δὲν θὰ
σὲ λυπηθῇ. Ἐσένα, ἴσως σὲ
βασανίσῃ περισσότερο.

— Αὐτὸ τὸ ξέρω!, ἀπο-
κρίθηκε ὁ συμμορίτης. Μοῦ
χάρισε μιὰ φορά τὴ ζωὴ ὁ-
ποῖαν θέλησα νὰ δραπέτευσω
καὶ νὰ ἐπιστρέψω στὴ Γῆ.
Αὐτὴ τὴ φορά θὰ μὲ σκοτώ-
σῃ.

— Πῶς σὲ λένε; ρώτησε ὁ
Σέρινταν.

— Λουκάς. Πῶλ. Λουκάς.
Εἶμαι Γάλλος. κι' ἔχω μιὰ
μητέρα ποῦ μὲ περιμένει στὴ
Νέα Ὑόρκη. Πρὶν πέντε χρό-
νια παρασύρθηκα κι' ἔμπλεξα
στὴ συμμορία τοῦ Γουόρτλεϋ.
Ἀπὸ τότε δὲν κατάφερα νὰ
ξεφύγω, ἂν καὶ θέλω νὰ γίνω
τίμιος ἄνθρωπος. Ἡ δουλειά
μου εἶναι ἀστροναύτης μη-
χανικὸς—πυρεβολητής.

— Θὰ σὲ βοηθήσω ἐγώ.
Λουκάς νὰ ξαναρχίσῃς μιὰ
τίμια ζωὴ, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ.
Θέλω γι' αὐτὸ νὰ μοῦ πῆς
τῆς ἀλήθεια. Ἐσύ, ἀφοῦ εἴ-
σαι ἀστροναύτης μηχανικὸς
καὶ βρίσκεσαι πέντε χρόνια
κοιτὰ στὸν Γουόρτλεϋ, πρέ-
πει νὰ ξέρῃς κάποιοιον τρόπο
γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ξεφύ-
γουμε ἀπ' αὐτὸν τὸν τεχνητὸ
δορυφόρο.

Τὰ μάτια τοῦ Λουκάς τρε-
μόπαϊξαν.

— Εἶμαι μαζί σου, Σέριν-
ταν!, εἶπε. Ἐχω ἐργασθῇ
στὴν κατασκευὴ αὐτοῦ τοῦ
δορυφόρου. Ξέρω πῶς ὁ Γου-
όρτλεϋ τὸν ρυμουλκεῖ παλλές
φορὲς στὸ διάστημα καὶ τὸν
χρησιμοποιεῖ γιὰ θάσι ἀνε-
φοδισμοῦ τῶν κουρσάρικων
σκαφῶν του. Ξέρω ἀκόμα καὶ
τὸ διαμέρισμα ὅπου λειτουργοῦν
οἱ γεννήτριες τῆς μαγνη

τικής ακτινοβολίας. "Αν καταστρέψουμε αυτές τις γεννήτριες, ο «Πρωτεύς» θ' αταλ-
λαγή από τη μαγνητική έλξη
του δορυφόρου και θα μπορέ-
ση να ταξιδέψει ελεύθερα
προς τον Γκρίζο Πλανήτη.

— Έν τάξει, Λουκάς!, εί-
πε ο ντέτεκτιβ. Θα κάνουμε
μαζί αυτή τη δουλειά.

"Ελσε βιαστικά τα σκοι-
νιά που τον κρατούσαν δεμέ-
νο.

— Φέρε ένα διαπλανητικό
σκάφανδρο για τον Λουκάς!,
είπε στη Νάνσυ. Θα βγούμε
πέρα με τον καινούργιο μας
φιλο να κάνουμε ένα περίπα-
το στο δορυφόρο.

Η ΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΓΕΝΝΗΤΡΙΑ

ΠΡΩΤΟΣ, ο
Λουκάς κι' ύ-
στερα ο Σέ-
ρίνταν γλύ-
στησαν έξω
από το αστρό-
πλοιο με τα
πιστόλια στο
χέρι. "Ερριξαν μι-
α ομάδα από
τρεις συμμορίτες με φόρμες
βρίσκονταν πιδέκεί. Οι συμ-
μορίτες έφωδιασμένοι με αύ-
τόματα ήταν φανερό πως εί-
χαν αναλάβει τη φρουρά
του αίχμαλωτισμένου σκά-
φους. Τούτη τη στιγμή όμως
είχαν γυρίσει τη ράχη τους
και κουβέντιαζαν. "Ο Σέρίν-
ταν κι' ο Λουκάς άλλαξαν ε-
να βλέμμα συνεννόησης και
ώρμησαν έναντιόν τους. "Ο

αίφινιδισμός πέτυχε. Πριν
προφτάσουν να χρησιμοποιή-
σουν τα όπλα τους, οι συμ-
μορίτες ήταν κιόλας έκτος
μάχης, κεραυνοβολημένοι από
τις ακτίνες θανάτου. Το τούν-
νελ τώρα ήταν ελεύθερο. Δε-
ξιά κι' αριστερά στα τοιχώ-
ματα του τούννελ υπήρχαν σε
ίση απόσταση: ή μιιά από την
άλλη χαμηλές πόρτες. Από
τις πόρτες αυτές έφτανε ένας
συνεχής δόμος από τις γεν-
νήτριες που ήταν σε κίνηση.

Με μικρά αλλά γρήγορα
θήματα προχώρησαν σε μιαν
από αυτές τις πόρτες. Πρώτος
πέρασε μέσα ο Λουκάς που
γνώριζε τη διαίρεσι του δορυ-
φόρου.

— Προσοχή! "Ο' άνδρουμε
τη σιδερένια σκάλα. "Όταν
φτάσουμε στο τελευταίο σκα-
λοπάτι μη δισταγής, να χρη-
σιμοποιήσης το πιστόλι σου,
Σέρίνταν. "Εγώ θα φροντίσω
να καταστρέψω το μηχάνημα
της μαγνητικής ενεργείας.

— "Οκέϋ, Λουκάς!

Με γοργές κινήσεις σκαρ-
φάλωσαν στην όρθη σιδερέ-
νια σκάλα. Καθώς όμως πά-
τησαν στο κατώφλι του μη-
χανοστασίου πολλά μαζί
κουδούνια άρχισαν να χτυ-
πούν στα δαιμονισμένα. "Ο
Σέρίνταν βλαστήμησε. "Ακού-
στηκαν κραυγές και παραγ-
γέλματα. Πολλά πιστόλια φά-
νηκαν στα χέρια των ανθρώ-
πων που βρίσκονταν στο μη-
χανοστάσιο. Μερικές γλώσ-
σες φωτιάς βγήκαν από τις
κάννες των πιστολιών αυτών

καί ταξίδεψαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λουκάς καὶ τοῦ Ντέτεκτιβ. Οἱ ἀπωθητικὲς δυνάμεις ἀκτίνες τῶν σκαφάνδρων τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας ἔκαναν ἀτρωτοὺς τοὺς τολμηροὺς ἄντρες. Ὁ Σέρινταν ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ πιστόλια πραγματοποιοῖσε δυὸ μεγάλαις πηδήματα κι' ἔπεσε ἀνάμεσα στοὺς πανικόβλητους συμμοριῆτες. Τὸ ὄπλο του κι' ἡ γροθιά του δούλεψαν ταυτόχρονα μὲ μιὰν ἀσύλληπτη ταχύτητα. Ὁ ἀέρας γέμισε ἀπὸ βογγητὰ καὶ στὸ πάτωμα κατακυρλοῦσαν ὁ ἕνας ἀπάνω στὸν ἄλλον οἱ συμμοριῆτες. Τὴν ἴδια στιγμή ὁ Ἰβὼλ Λουκάς ὤρμησε στὸ μηχανοστάσιο. Οἱ μηχανικοὶ ποὺ εἶχαν ὑπηρεσία ἐκεῖ δὲν πρόφτασαν ν' ἀντιδράσουν. Ὁ Λουκάς σημάδεψε μὲ τὸ πιστόλι του τὰ ρολόγια ρυθμίσεως. Οἱ γκριζοπράσινες ἀκτίνες τινάχτηκαν πρὸς τὸ μέταλλο καὶ ἀναπήδησαν φλόγες. Τὸ μέταλλο ἔλυσε σὰν κερί καὶ οἱ μεγάλοι στρόφαλοι τῆς μηχανῆς σταμάτησαν νὰ κινούνται. Οἱ γεννητρίες τῆς μαγνητικῆς ἀκτινοβολίας πέταξαν μερικοὺς σπινθήρες καὶ ἔπαψαν νὰ λειτουργοῦν.

Ὁ Ντέτεκτιβ χαμογέλασε καθὼς ἔπαψε νὰ ἀκούῃ τὸν βόμβο τῶν μηχανῶν. Ὁ «Πρωτεύς II» ἦταν τώρα ἐλεύθερος. Ἀπὸ πηλαγμένο ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴ ἐλξί τοῦ τεχνητοῦ δορυφόρου τὸ ἀστρόσκαφος τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας

ὅτι μποροῦσε τώρα νὰ πράξῃ γυμναστική. Ἐνα πηδημα πρὸς τὸν Γκριζο Πλανήτη ποὺ δὲν ἦταν καθόλου μακριά. Ὁ Λουκάς προχώρησε πρῶτος πρὸς τὴν ὀρθὴ σιδερένια σκάλα ποὺ ἔφερνε στὸ τοῦνελ κι' ἄρχισε νὰ κατεβαίνει γοργά. Ὁ Σέρινταν ἔρριξε μιὰ τελευταία ματιὰ πίσω του.

Ρίγησε δίκαια κι' ἄφησε μιὰ ἀσυγκράτητη κραυγὴ ἐκπλήξεως. Εἶδε μιὰ πόρτα ν' ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείνῃ βιαστικά. Ὅσο σύντομο ὅμως κι' ἂν ὑπῆρξε αὐτὸ τὸ ἀνοιγμα καὶ τὸ κλείσιμο τῆς πόρτας μπόρεσε νὰ διακρίνῃ τὴ μορφή τοῦ Γουόρτλεϋ. Ὁ κακούργος λοιπὸν ποὺ σχεδίαζε τὴν καταστροφὴ τῆς Γῆς βρισκόταν ἐπάνω στὸ δορυφόρο! Ὁ Ντέτεκτιβ τινάχτηκε σὰν ἐλατήριο ἀπὸ ἀσάλη καὶ μ' ἕνα πηδημα βρέθηκε στὴν πόρτα, πρὶν προφτάσῃ ἐκεῖνος ποὺ βρισκόταν πίσω της νὰ τὴν μανταλώσῃ. Ἡ πόρτα ὑποχώρησε κι' ὁ Σέρινταν ὤρμησε σὰν σίφουνας μέσα. Μερικὰ φίδια φλόγας ἤρθαν ἀπὸ τὸ δάθος τοῦ δωματίου. Ὁ Ντέτεκτιβ μὲ προπεταμένο τὸ πιστόλι προχώρησε, ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ πύρινα φίδια.

— Ἀπάνω τὰ χέρια, Γουόρτλεϋ!, μούγγρισε.

Τὸ πρόσωπο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σπείρας τοῦ Γκριζο Πλανήτη ἔγινε κίτρινο σὰν θειάφι. Πυροβόλησε πάλι. Ἀλλὰ καὶ πάλι τὰ βλήματα δὲν ἄγγισαν τὸν Ντέτεκτιβ. Ἐβγαλε ἕνα ἄγριο οὐρλια-

χτό. Κατάλαβε πώς τὸ πιστόλι του ἦταν ἄχρηστο καὶ πήδησε πρὸς τὰ πίσω. Πίσω του ὑπῆρχε μιὰ ἄλλη πόρτα. Ἀνοῖξε τὴν πόρτα, ἀλλὰ δὲν πρόφτασε νὰ κάνει τίποτε περισσότερο ἀπ' αὐτό. Ὁ Σέρινταν πίεσε τὴ σκανδάλη τοῦ ὅπλου του. Ὁ Γουώρτλεϋ ἔπιασε τὸ στήθος του καὶ χοροπήδησε σὰ νὰ δέχτηκε μιὰ ἰσχυρὴ ἡλεκτρικὴ ἐκκένωση στὸ κορμί. Λύγισε ἐκὰς τοῦ κ' ἔπεσε μὲ τὰ μούτρα στὸ πάτωμα.

— Κέρδισες Σέρινταν! γρύλλισε ἐνῶ σφάδαζε ξεψυχώντας.

— Ἡ ἀνθρωπότης κέρδισε Γουώρτλεϋ!, εἶπε ψυχρὰ ὁ ντέτεκτιβ καθὼς περνοῦσε τὸ πιστόλι στὴ ζώνη του. Δὲν θὰ μπορέσης πιά νὰ θλώψης τὴ Γῆ.

* * *

Ἀργότερα τὸ καταδικωτικὸ ἀστρόπλοιο τῆς Διαπλανητικῆς Ἀστυνομίας πλαisiωμένο ἀπὸ τὸν ἐναέριο στόλο τῆς Γῆς, ποὺ εἶχε φτάσει ἐκεῖ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ, πραγματοποιοῦσε μιὰ κεραυνόβολο ἐπίθεσι ἰσὺν Γκρίζο Πλανήτη. Οἱ ἀστροναῦτες κομμάντος ἐξουδετέρωσαν πολὺ σύντομα κάθε ἀντίστασι καὶ ὁ Σέρινταν ἐρευνώντας τὴν ὑπόγεια πόλι· τῶν καθουρανθρώπων βρῆκε φυλακισμένο σ' ἓνα δωμάτιο τὸν καθηγητὴ Μπρέντ. Κρατοῦσε ἓνα διβλίο στὸ χέρι καὶ φαινόταν κουρασμένος. Τὰ μαρτύρια ποὺ εἶχε ὑποφέρει κατὰ τὴ

διάρκεια τῆς αἰχμαλωσίας του τὸν εἶχαν τσακίσει. Πολὺ σύντομα ὁμως συνήλθε. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τοὺς ἄλλους εἴκοσι ὀχτῶ σφοῦς ποὺ ἀπελευθέρωσε ὁ Σέρινταν. Οἱ καθουρανῶθρωποι ἐξ ἄλλου γάρταζαν τὴν ἀπελευθέρωσί τους ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ Γουώρτλεϋ καὶ τῆς συμμορίας του. Καὶ ζητοῦσαν νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν προστασία τῆς Γῆινης Κοινοπλιτείας...

Τὸ ἄλλο πρωῒ τὸ «Πρωτεὺς II» μὲ τέσσερις ἐπιβάτες, τὸν Σέρινταν, τὴν Νάνσυ, τὸν Μίκυ καὶ τὸν Λουκάς, ταξίδευαν στὸ διάστημα ἐπιστρέφοντας στὴ Γῆ. Ὁ Γκρίζος Πλανήτης ἦταν πιά πολὺ μακριά. Ξαφνικὰ τὸ λαμπιόνι τοῦ ραδιοπομποῦ ἄναψε κι' ἔσβυσε. Ὁ Σέρινταν γύρισε τὸν διακόπτη τοῦ δέκτη. Στὸ καντράν τῆς τηλεοράσεως φάνηκε ἓνα... μπουλντόγκ.

— Ἐδῶ ἐπιθεωρητὴς Χόβαρτ! γάβγισε. Ἐδῶ Χόβαρτ! Καλῶ ἐπεγγόντης τὸν ντέτεκτιβ Σέρινταν.

— «Πρωτεὺς II» πρὸς ὑπεκτορα Χόβαρτ!, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ. Σὰς ἀκούω.

— Δόξα σοι ὁ Θεός! ἀναστέναξε ὁ ἐπιθεωρητὴς μέσα στὸ καντράν τῆς τηλεοράσεως. Ἐπὶ τέλους καταδέχτηκες νὰ μὲ ἀπαντήσης! Γύρισε ὅσο μπορεῖς πρὸς γρήγορα ἐδῶ. Ἐχω μιὰ σπουδαία δουλειὰ γιὰ σένα, Τζέ. Συμβαίνουν πολὺ μυστηριώδη πράγματα στὸν πλανήτη Ἀρὴ τις τελευταῖες μέρες.

Ὁ ντέτεκτιβ χαμογέλασε.

— Δηλαδή θάχουμε πάλι
φασαρίες, επιθεωρητά; ρώ-
τησε.

Τό... μπουλντόγκ βρυχήθη

κε σ'ε αὐστηρό τόνο:

— Έλα σύνταγμα Σέριν-
ταν καὶ πάψε νὰ ζηπᾶς ἐξη-
γήσεις!

ΤΕΛΟΣ

Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

*Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ

Γραφεία: Ὁδὸς Λέικα 22 — ΑΡΙΘ. 4 — Τιμὴ δραχ. 2

Δημοσιογραφικὸς Δ/ντής: Στ. Ἀνεμοδουράς, Φαλήρου 41, Οἰ-
κονομικὸς Δ/ντής: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγὸς 38. Προϊστά-
μενος Τυπογραφείου: Ἀναστ. Χατζηδασυλίου, Σαπφούς 2. ΔΕ-
ΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γεώργ. Γεωργιάδην, Λέικα 22 Ἀθήναι.

Στὸ ἐπόμενον τεύχος τοῦ «ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥ», τὸ 5,
ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα, δημοσιεύεται μιὰ
καταπληκτικὴ διαπλανητικὴ περιπέτεια, μετὸν τίτλο:

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Στὸν πλανήτη Ἄρη συμβαίνουν ποικίλα πρόγνῃστα καὶ
ὁ θρυλικὸς γιγαντικὸς πᾶν οὐρανῶν Τζός Σέριντον μπερ-
δεύεται σὲ καινούργιες φασαρίες ποὺ δάχουν σὲ μετὰ τὰς
τὴν μελοισομένη ὀρθοπεδοποικιλία τοῦ Νάνου καὶ τὸν πι-
τσιρικό Μίκου. Δροσηματικὲς συγκρούσεις μετ' ἐξώκοσμον ὄντα
καὶ ἀφαντάσιες περιπέτειες μέσα στὶς ὑπόγειες πόλεις
τοῦ Ἄρη. Εἶναι κάτι ποὺ δὲν θὰ τὸ ἐξάσσετε ποτέ.

